

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravništvo:
Wildenrainerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

GLASILO ODVETNIŠKEGA IN NOTAR-
SKEGA URADNIŠTVA ZA SLOVENIJO

== Izhaja vsak mesec. ==
Naročnina stane za celo
leto 48 dinarjev. — Po-
samezna številka 4 dinarje.

Štev. 5.—8.

V Mariboru, mesca septembra 1926.

Leto XIII.

Resolucije

sprejete na občnih zborih Društva odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru in sicer na IV. zboru ptujske skupine dne 1. maja 1926 v Ptujju in VI. zboru osrednjega društva dne 9. maja 1926 v Mariboru:

I.

Proslavljamo 1. majnik kot praznik vseh delavnih ljudi. Izražamo gorko željo, da posije majsko sonce prerojenja v naša srca in da poživi delovanje naših organizacij ter okrepi našo voljo za vsestransko delavnost, zlasti pa za smisel na združitev v močne strokovne organizacije, da bodemo po celi Sloveniji tvorili enotno fronto ter v edinosti dosegali uspehe in branili skupne interese.

II.

Pridružujemo se v polnem obsegu resolucijam celjskega bratskega društva, stavljenim po g. dr. Voršiču in sprejetim na občnem zboru v Celju z dne 31. januarja 1926 ter se zlasti 3 točke naj tudi za nas glasijo takole:

a) Stremljenje našega društva bodi, organizirati v svoji sredini vse še neorganizirane tovariše in kolegince po Sloveniji. Dolžnost vsega odvetniškega in notarskega uradništva pa bodi, da brez odlašanja okrepi naše stanovske organizacije s pristopom.

b) V odvetniških in notarskih pisarnah bodi zaposleno le sposobno uradništvo, organizirano v naših strokovnih društvih in prosimo gg. odvetnike in notarje, da se pri sprejemanju in nameščanju svojega uradništva obračajo na naša strokovna društva in sprejemajo le njim priporočeno organizirano uradništvo.

c) V slučaju potrebe redukcij naprošamo gg. odvetnike in notarje, da odpustčajo predvsem le neorganizirano uradništvo iz služb ter naj skrbе za to, da zamenjajo neorganizirano uradništvo z organiziranim.

III.

Da bodo sklepi II. ad a), b), c) obvezni in da zadbimo tudi sicer v stanovskih zadevah eksekutivno moč, naprošamo Delavsko zbornico v Ljubljani, da zbere potom stanovskih organizacij in na drug način ves potreben material ter ukrene predpriprave za ustanovitev Zbornice odvetniških in notarskih nameščencev kot izključno stanovske institucije, ne da bi pri tem utrpel naš stan zmanjšanje dosedanjih pravic, odnosno dolžnosti v okvirju uzakonjene Delavske zbornice.

IV.

Izrekamo solidarnost s trgovskimi nastavljencl v borbi za ohranitev dosedaj veljavnega šurnega delovnega časa. Sklepi trgovskih gremijev so nazadnjaški ter

pomenijo od strani delodajalcev le začetni napad na uzakonjene pravice delojemalcev.

Povdarjamo, da ni nikake dejanske potrebe za preureditev delovnega časa na sploh in tudi ne v trgovskih obratih, ker je notorično, da je preveč trgovin, ki vsled slabega finančnega položaja kupujočega občinstva niti v dosedanjem šurniku nimajo zadostnega zaposlenja.

Namera delodajalcev je prozorna, da naj bi sledile tem reakcionarnim sklepom trgovskih gremijev slične zahteve od strani podjetij, bank in delodajalcev ostalih strok, in da bi finančno močnejši na ta način gospodarsko šibkejše sloje izkoriščali.

Skupni interesi privatnih nameščencev vseh vrst zahtevajo, da se energično in solidarno postavimo v bran proti vsakemu nasilju, ki nam hoče prikrajšati težko pridobljene in uzakonjene pravice. Simpatije kupujočih strank, katere tvori v velikem številu uradniški in delavski stan, so na naši strani. Ti naši tovariši in prijatelji pač ne bodo podpirali takih ukrepov trgovskih gremijev, ki bi naj oškodovali dosedaj uzakonjene pravice trgovskih nameščencev.

Apeliramo na merodajne oblasti, ki naj nemudoma sistirajo protizakonite sklepe trgovskih gremijev ter slednje napotijo, da stopijo glede šurnika in nameravane odprave gotovega števila praznikov v pogajanja z našo zakonito zastopnico Delavsko zbornico v Ljubljani, ki je naprošena, da varuje interese vseh delojemalcev v smislu zakona o trgovskih pomočnikih in zakona o zaščiti delavstva ter pred zaključkom pogajanj skliče anketo vseh v upoštevanje prihajajočih strokovnih organizacij.

V.

Vsled naraščajoče brezposelnosti med privatnim uradništvom in radi stanovske discipline, se pridružimo zahtevi po takojšnji odstranitvi penzionistov iz odvetniških in notarskih pisarn ter naprošamo naše organizacije in zlasti delegate v Delavski zbornici, da pospešijo postopanje, da se pri merodajnih oblastvih in zlasti pri ministru doseže tudi to, da se vsem onim penzionistom ukine državna penzija, zlasti pa črtajo draginjske doklade za oni čas, ki ga taki upokojeanci preslužijo po odvetniških in notarskih pisarnah.

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov za obseg kraljevine SHS z sedežem v Mariboru:

Stefan Medved
tajnik.

Dragutin Gilčvert
predsednik.

Franjo Moškon
blagajnik.

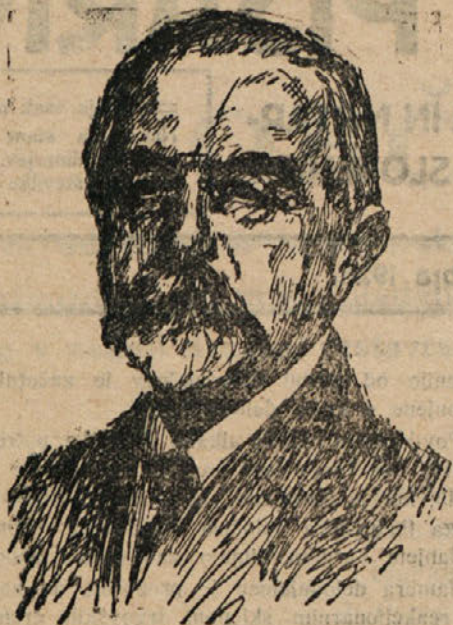
Društvo notarskih in odvetniških uradnikov za Mariborsko okrožje, Krajevna skupina Ptuj:

Olga Weinhardt
blagajnica.

Janko Likar
predsednik.

B. Christof
tajnik.

Jubilej Odvetniške zbornice za Slovenijo

Dr. Danilo Majaron
predsednik.

Dr. Fran Tekavčič
zbornični pravdnik.

Odvetniška zbornica za Slovenijo je dne 18. marca 1926 proslavila na kar najslajnejši način petindvajsetletnico svojega predsednika gospoda **dr. Danila Majaron-a** in zborničnega pravdnika **g. dr. Frana Tekavčiča**.

Tega pomembnega slavja udeležilo se je odvetništvo iz cele Slovenije, ki je v velikem številu osebno, po svojih delegatih ter pismeno in brzojavno izrazilo prirčne čestitke in vsestransko priznanje obema zaslužnima jubilarntoma.

Poleg odvetnikov in odvetniških kandidatov so se zborovanja v univerzitetni dvorani v Ljubljani odnosno slavnostnega banketa v restavraciji »Zvezdi« udeležili zastopniki oblastev ter predstavniki raznih korporacij, ki so se izražali z odkritimi simpatijami, naglašajoč velike zasluge na prav raznovrstnih poljih ter povdarjajoč osebne vrline slavljencev.

Izmed številnih gratulantov, omenjamo le nekatere osebnosti, ker zamoremo vsled pičlo odmerjenega prostora objaviti v izvlečkih le nekaj glavnih misli. Dobesedno pa pribčujemo znamenit govor zborničnega odbornika **dr. Karela Triller-ja** kot referenta dnevnega reda. Dnevno časopisje je ob tej priliki doneslo odlične članke in dobesedne govore. (Glej zlasti Jutro od 17. marca 1926, Narodni Dnevnik od 20. in 27. marca 1926 ter stanovsko glasilo Slovenski Pravniki št. 3—4 ex 1926.)

Ob otvoritvi zborovanja je pozdravil zbornični podpredsednik **dr. Zirovnik**, za njim prorektor univerze **dr. Hinterlechner**, na kar je sledil krasen govor dr. Triller-ja. Z govori so čestitali med drugimi tudi veliki župan **dr. Baltič**, predsednik viš. dež. sodišča **dr. Babnik**, za društvo »Pravnik« **dv. sv. Bežek**, za Notarsko zbornico zbornični predsednik **Hudovernik**, za odv. kandidate **dr. Al. Remec**. Nadalje so nazdravljali obema jubilarjema **dr. Vladimir Ravnihar**, predsednik disciplinarnega sveta **dr. Tomlinšek**, župan mesta Celje **dr. Juro Hrašovec**, član gerentskega sveta Ljubljane **Anton Likozar**, dekan juridične fakultete **prof. dr. Dolenc**, odvetnik **dr. Lovrenčič** itd.

Po teh govorih in zdravicah sta se jubilarja zahvalila. Zbornični pravdnik **dr. Tekavčič** se je zahvaljeval, rekoč, da njegovo delovanje ni bilo tako obsežno, ker je bilo le redkokdaj potrebno, to pa je najboljši dokaz za častne razmere v naši zbornici. Tudi je omenjal, kako včasih poklic nanese, da se tovariši med seboj ne razumejo in da zastopanje na-

sprotnih interesov zapusti večkrat sled medsebojne pikrosti. A to treba premagati in se zopet zediniti, da ostane pri ugledu stanu kot takega.

Predsednik dr. Majaron je odklanjal preobilico priznanja, se srčno zahvaljeval za vse znake naklonjenosti, tako stanovskim tovarišem, kakor tudi predstaviteljem oblastev in korporacij. Med drugim je izrazil, da si za se ne želi drugega priznanja, kakor da bodo tovariši tudi potem, ko ne bo mogel več gledati spominskega prstana, rekli o njem, da je bil vsem dober tovariš. Zaključeval je s kratkim berilom, iz katerih razlogov si je štel v veliko čast, predsedovati tudi začetkoma skromni zbornici. V posebno veselje, da mu je bila udeležba zbornice v borbi, ki jo je vodilo za pravice slovenskega naroda organizirano slovensko odvetništvo, in da je tako zbornica postala vredna razširjenja na novo Slovenijo, on da se je prizadeval z značajnostjo in dobrohotno objektivnostjo služiti zbornici po načelih, ki naj bodo podlaga novemu odvetniškemu zakonu za vsjo državo. Sklenil je z željo, da naj bi v vseh razmerah veljal stari rimsko-cesarski izrek: »Advocatorum corpus dignitatum seminarium est«.

Govor dr. Karela Triller-ja:

»Jubilejne slavnosti so v zadnjem času v Sloveniji na splošno nekoliko diskreditirane. To pa zaradi tega, ker se pogostoma v bolni nečimernosti obešajo na veliki zvon javnosti tudi najnepomembnejši rodbinski prazniki, tudi taki, čisto neznanh rodoljubov, ki nikdar niso imeli z našo narodno zgodovino in kulturo nikakšnih vidnih stikov. Ali se pa v smešnih superlativih in predčasno postavljajo na jubilejski pranger resnično zaslužni možje. Včasih nismo bili podvrženi tej slabosti. Exempli gratia omenjam, da nas je bilo ob petdesetletnici slovenskega velikana **dr. Ivana Tavčarja** zbranih v najožjem prijateljskem krogu na njegovem visoškem dvorcu celih enajst, ob šestdesetletnici niti štirideset oseb. Naše današnje slavilje pa je zelena oaza v tej pusti peščenih stepi desetletnic delovanja v kakem pevskem društvu ali pa zgolj mehaničnih petdesetletnic čisto zasebnega in za kulturno zgodovino naroda absolutno nezanimivega življenjskega vegetiranja. Danes slavimo resnični jubilej dela, prostovoljnega in nesebičnega, z učinkovitimi osebnimi žrtvami zve-

zanega nepoklicnega, produktivnega in konstruktivnega kulturnega dela! Zategadelj je to spominsko slavlje navzlic odporu obeh slavljencev, vseskozi upravičeno. Izšla sta pač oba iz zdrave, stare šole dr. Tavčarjeve in vsled tega nikdar nista bila vajena, da bi urbi et orbi razglaševala svoje narodno delo. — Naj nam torej oprostita ter blagohotno sprejmeta ta akt, ne morda le kolegialne kurtoazije, temveč resnične in v polni meri zaslužene hvaležnosti.

Moja naloga je sedaj, da doprinesem za to upravičenost dokaz, in ta naloga ni težka. — Dr. Danilo Majaron je bil vse svoje življenje idealist. Če bi ne bil, bi danes ne slavil petindvajsetletnice, odkar deluje kot predsednik naše odvetniške zbornice. Ta častna funkcija je z vsega spočetka in do danes absorbirala toliko njegovih duševnih sil, da je neizprosno in v izdatni meri moral zanemarjati svoj ožji honorirani poklic. Mnogostransko delovanje pri številnih pravnih reformah, predvsem pa boj za pravice odvetniškega stanu in — least not least — za enakopravnost slovenskega jezika, je zahtevalo vsikdar celega moža in ta mož je bil dr. Danilo Majaron. V zbornici sami, v stalni delegaciji avstrijskih odvetniških zbornic, v bivši Zvezi slovenskih odvetnikov, čije soustanovitelj je bil, povsod in pri vsaki priliki. Zato mu je ostalo zvesto do danes in bo ostalo tudi naprej hvaležno zupanje njegovih stanovskih tovarišev. — Ampak, če bi se omejili danes zgolj na omembo tega njegovega delovanja, potem bi izrgali le mal del iz celote. To in vse njegovo javno delovanje je bilo predvsem v nerazdružljivi zvezi z zgodovino boja za slovensko univerzo oziroma pravno fakulteto. In zato je prav, da se njegovo slavlje vrši v tej dvorani, zakaj tu je vihlet svoje kopje za najvišjo kulturno institucijo slovensko že tedaj, ko je bila ta dvorana še torišče političnih bojev za osamosvojitve slovenskega naroda in pod to streho išče svoje najljubše zatočišče tudi še danes, ko je srečno postala last Almae matris Labacensis.

Pravi jubilej tega našega odličnega kulturnega delavca smo zamudili in petindvajsetletnica njegovega stanovskega predsedstva nam mora biti le dobrodošel povod, da zamujeno popravimo. Pravi jubilej je praznovati v svoji duši tačas, ko se je uresničil ideal, kateremu je bilo posvečeno vse njegovo mišljenje in stremljenje od mladih dijaških let, ko je bila ustanovljena slovenska univerza. Že akademik Danilo Majaron je propagiral to kronanje stare pravde slovenskega jezika in jedva stopivšega v praktično življenje, ga vidimo že leta 1889. med soustanovitelj društva »Pravnika«, ki je imelo biti s svojim glasilom nekaka avantgarda slovenske pravne fakultete. Kot zvestemu sotrudniku in dolgoletnemu redaktorju tega glasila, mu je društvo preteklo leto izkazalo na dostojen način čast in hvaležnost. V službi svoje zvezde-vodnice, slovenske univerze, postal je potem dr. Majaron še v koncipijentskih letih aktiven žurnalista, čigar elegantni rapir bi mogel še danes biti v vzgled prave žurnalistične nobilese. V istem smislu se je udeleževal tudi v občinskem svetu ljubljanskem ter je stopil naposled politično strankarsko areno. Toda za divji partizanski boj je bila prerahla in prečustvena njegova duša. In ko so mu ob prvem nastopu do vratu opljuvali njegovo belo tugo, tedaj je z indignacijo v srcu zapustil torišče takozvane visoke politike. Stoprav več let kasneje je prestopil vsaj prag kranjskega deželnega zbora; pa tudi tu ni bil nikdar strasten strankar in prva ter poslednja naloga mu je bila, da bi tudi nasprotnike prepričal o potrebi združenja vseh sil v borbi za to, kar je bil njegov življenski ceterum censeo, za slovensko univerzo.

Upravičeno sem torej trdil, da je bil dr. Danilo Majaron vse svoje življenje idealist, kakršnih vedno bolest-

neje pogrešamo. Idealist, ki je vsekdar pripravljen za dosegljiv ideal žrtvovati vse, ki pa odklanja vsako borbo za nemogočim; idealist, ki je prost vsakega bojnega šovinizma in histerizma, ki nikdar ne izgubi izpod nog realnih tal in ki se vsekdar zaveda, da je oral domače zemlje vreden več, kot kraljestvo v Utopiji! Čim bo konec takega idealizma, potem gospoda, bo bila tudi zadnja ura človeški duševni kulturi. To naj si dobro zapomni naša mladina!

In ko končam ta poskus kratke psihoanalize našega prvega slavljenca, poskus, ki je sad najinega 40letnega prijateljstva, potem se nehote vprašujem: Kaj bi bil postal prijatelj in kolega Majaron, da bi ga bila očetova volja poslala mesto v šolo, v rokodelsko delavnico? — Kovač prav gotovo ne, zakaj težko in grobo orodje mu ni bilo nikdar simpatično. Do minucioznosti izcizelirano delo je bilo vsekdar njegov ponos in njegovo veselje. Urar bi bil torej postal in dobre ure bi bil izdeloval! To spričuje poleg njegovih drugih duševnih produktov tudi arhiv naše odvetniške zbornice, v katerem je založenih lepo število nad vse skrbno izdelanih in premišljenih pravnih mnenj in poročil izpod njegovega peresa. To posvedčuje tudi glas, ki ga uživa forenzični govornik dr. Majaron. In naposled ter predvsem je njegovo delo marsikatero fino izpiljeno in izbrušeno kolesce v tako točno delujočem kolesju slovenske pravne fakultete.

Ponos, kateri navdaja danes slovensko odvetništvo in ki nam je narekoval to skromno slavlje našega prvega kolege, ima torej trdno in realno podlago. Saj je stoprav preteklo leto, kar je prejel nad vse sijajno izpričevalo svoje odličnosti s tem, da ga je Udruženje pravnikov cele naše mlade države postavilo na čelo tej močelni organizaciji. Na univerzi pa zavzema vevležno in odlično mesto predsednika komisije za pravno-historični državni izpit.

K sklepu le še kratko, toda bitko reminiscenco, na katero sem naletel ob rekapitulaciji dr. Majaronovega delovanja kot mladega predsednika naše odvetniške zbornice. Dne 16. marca 1901 je bil izvoljen, a 16. julija istega leta se je vršil izlet društva »Pravnika« na Prosek, kjer je bil zbran pri tej priliki čvet priptorskih slovenskih pravnikov. In njim je nazdravil mladi predsednik dr. Majaron, naglašujoč, da so oni s svojo neustraheno borbenostjo priborili v Trstu slovenskemu jeziku večjo veljavo, nego smo jo mogli doseči pri naših višjih instancah Kranjci in Štajerci. Zategadelj da bo po vsej priliki Trst dosegel največ zaslug za slovensko pravno fakulteto. In danes . . . ? Stisnimo zobe in ostanimo idealisti . . . !

In kaj naj sedaj porečem Tebi, prijatelj in kolega dr. Tekavčič. Zamaš se nam hoče skrivati pod trdo skorju filistrstva! Kdor Ti gleda v dušo vidi, da si tudi Ti mož istega kova, kakor naš predsednik, zakaj, Tvoja častna funkcija je zahtevala v dolgih petindvajsetih letih duševnih in materialnih žrtev, katere je zmogla le idealna ljubezen do stanu in do poklica. Vsekakor si visoko dvignil prapor ugleda in strogega izpolnjevanja težkih stanovskih dolžnosti odvetniškega stanu in zlasti v dobi splošne demoralizacije prvih povojnih let je bila Tvoja naloga v potrjenem delokrogu disciplinarnega sveta nad vse težka. A vzlic temu si jo vzorno izvrševal vse do današnjega dne in naša trdna nada je, da še dolgo ne boš opešal. Poleg tega pa sta ti narekovala ljubezen do znanosti in vzorno umevanje narodnih dolžnosti, da si stavil na razpolago svoje bogato strokovno znanje mladi slovenski univerzi in justični upravi kot nad vse marljiv eksaminator pri teoretičnih in praktičnih izpiti. Tako, gospoda, izgleda egoizem odličnega slovenskega odvetnika. Polna srca odkritega in hvaležnega priznanja po-

zdravljajo zategadelj danes tudi Tebe.

In s tem končam. Schiller pravi nekje, da človeško življenje pozna le dve poti. Prva vodi k uresničenju ideala, druga — v smrt. Vidva, draga prijateljca in tovariša, sta izvolila prvo, ter sta tudi srečno dosegla svoj cilj — Blagor Vama!

Napitnica odvetnika dr. Lovrenčiča.

»Dr. Lovrenčič se je najprej spominjal besed predsednika viš. dež. sod. dr. Babnika, kako je pri slavnostnem zborovanju na univerzi povdarjal harmonijo med magistraturo in advokaturo. Govornik je dalje izvajal, da sta sodnik in odvetnik gotovo najjačji komponenti pri tvorbi prava. Pravo živi, se izpreminja, izpopolnjuje, zato mora sodnik svojo sodbo prilagoditi socialnim in ekonomskim priilikam. To težavno delo mu mora olajšati odvetnik, opozarjajoč ga na vse pravne, socialne in ekonomske momente. Ne samo fizična moč, tudi pravica je — sila in sicer sila duha. Čuvati pravico, sta poklicana sodnik in odvetnik. Ovidijeva zlata pračoba brez zakona in brez sodnikov je nedosegljiv ideal. Človeku je potreben zakon, zakonu sodnik, sodniku odvetnik. Poklic odvetnika zahteva subjektivnost, sodnikov poklic objektivnost, kar pa ne moti, da se borita oba ramo ob ramo — za pravico. Odvetnik je najbolj poklican ocenjevalec sodnikovega plodonosnega delovanja in sname rad klobuk pred vestnim, temeljitim in preudarnim sodnikom. Naš državni aparat je zarjavel, toda povojna rja kolesja pravosodja še ni dosegla in ga tudi ne bo. Še so sodišča zatočišča, kjer ne najde odmeva partizanstvo, sodniki pa možje, katerim je čistost rok neobhoden atribut. K takemu sijaju pravosodja je pripomogla harmonija med magistraturo in advokaturo, kateri napije govornik.«

Odgovor Predsednika viš. dež. sod. dr. Babnik-a.

Le-ta se najprvo zahvaljuje dr. Lovrenčiču za laska-ve besede, ki jih je spregovoril o slovenskih sodnikih in ponavlja, da bo pravosodje povoljno le, če in dokler delujejo sodniki in odvetniki harmonično. Sodniki potrebujejo pomoči odvetnikov, ker le njihovo sodelovanje jim jamči, da se ni prezrlo nič, kar govori v prilog stranki. Sodnik ima le nalogo: išči pravico po svojem prepričanju in ne glej pri tem ne na desno, ne na levo! Odvetniku pa je dobrobit njegovega klienta suprena lex, toda § 9 odvetn. reda ga spominja, da pri tem ni legibus solutus, omejuje ga stanovska etika. Sodnikove norme so absolutne, odvetnikove pa relativne. Ravnao se po razmerah in zahtevah klientovih od primera do primera. To je pogostoma prav kočljivo vprašanje: kaj smem? Kaj je zahteval vsak posamezni primer od odvetnika, tega pač nikdo drugi kakor kolega-odvetnik ne bo mogel presojati z vso potrebno točnostjo in v tem je videti najvažnejši razlog za zahtevo po avtonomiji odvetnikov, po lastnem disciplinskem sodstvu, ki skrbi za red v lastnem stanu, ker čuva nad moralo svojih članov. Hvala bogu, odvetniki v Sloveniji vživajo avtonomijo po pri nas veljavnem odvetniškem redu in govornik jim želi, da si jo ohranijo tudi po novem odvetniškem redu, ki se obeta. Ravno tako pa jim želi tudi drugo pravico, katere se sedaj vesele: svobodo in neodvisnost odvetniškega stanu od vsakega birokratskega vpliva. Le svobodni in neodvisni odvetnik more uspešno varovati koristi svoje stranke pred vsakim oblastvom in to želimo. Ne maramo, da bi napravili korak nazaj k odvetnikom, ki smejo vršiti svoj posel le, če jim da vlada stallum, minister pravde: pravico odveto-

vanja. »Pravi zanesljivi pomočnik sodnikov pri iskanju pravice „vsklikne govornik“ bo le neodvisno in avtonomno odvetništvo in takemu napivam!« Temperamentno izgovorjena iskrena napitnica je našla naravno pri navzočih sodnikih in odvetnikih najprisrčnejši odmev.

Jubilantoma je došlo tudi mnogo brzozavnih pozdravov in pismenih čestitk od stanovskih tovarišev, raznih korporacij in društev. Te čestitke so bile pri slavnosti prečitane in od prisotnih zborovalcev z glasnim odobravanjem in ploskanjem spremljane.

V znak spoštovanja in simpatij izročil je podpredsednik dr. Žirovnik v imenu stanovskih tovarišev jublantoma častni darili in sicer dr. Majaronu briljantni prstan, dr. Tekavčiču pa zlato uro.

Z ukazom Veličanstva kralja, izdanim 2 dneva za slavnostjo, t. j. dne 21. marca 1926, je bil odlikovan predsednik dr. Danilo Majaron z redom sv. Save II. vrste, zbornični pravdnik dr. Fran Tekavčič pa z redom sv. Save III. vrste.

V prisrčnih čestitkah in v izrazih visokega spoštovanja do uglednih jublantov tudi odvetniški in notarski uradniki niso zaostali. V imenu našega stanu, je naše društvo g. dr. Trillerja kot referenta dnevnega reda naprosilo, da na dan jubilejne slavnosti sporoči jublantoma naše čestitke. V znak osebnega spoštovanja odposlali smo g. dr. Majaronu še posebej pismeno gratulacijo s prošnjo, da sprejme naše odkritosrčne želje, da še mnogo let načeluje Odvetniški zbornici.

Omenjamo, da g. jublant vkljub številnim brzozavnim in pismenim čestitkam in vkljub temu, da je vsestransko zaposlen, vendar ni prezrl naših čestitk ter je z lastnoročnim dopisom z dne 4. aprila 1926 odposlal na naslov našega društva ta-le uvaževanja vreden odgovor:

»Oprostite, prosim, da še-le sedaj, ko je popustila moja dolgotrajna bolezen, rešujem med drugim tudi Vašo velenjeno čestitko za moj predsedniški jubilej.

Zagotavljam Vam, da sem jo sprejel z velikim veseljem, in se Vam za njo zahvaljujem prav od srca. Smatram jo ob enem za izraz družinskega čuta, ki veže Vaše ugledno društvo kot prezentanco našega uradništva z našo odvetniško komoro.

Vašemu društvu, kakor opazujem, ne gre samo za zastopanje gmotnih interesov, marveč tudi za častnost in stanovsko zavest uradništva, ki naj pomaga našemu odvetništvu do uglednega izvrševanja njegovih poklicnih dolžnosti. To je tisto, kar more le blagodejno vplivati na razmerje med odvetnikom in njegovim uradnikom ter tudi pripomoči k zadovoljivji Vaših upravičenih želj. Želim iskreno, da bi vladale v našem stanu najboljše razmere tudi glede na pomožno uradništvo in da bi v tej smeri imelo Vaše ugledno in delavno društvo čim večjih uspehov.

Odlučnim spoštovanjem uglednemu društvu udani
dr. D. Majaron, l. r.«

Zahvaljujoč se g. dr. Majaronu za iskrene besede, povdarjamo naše veselje, da predstavnik Odvetniške zbornice v veliki meri obrača pažnjo na pokret odvetniškega uradništva. Odkar smo z novelo iz leta 1914. ožje navezani na Odvetniško zbornico, ki nam izdaja legitimacije za sodno zastopstvo v smislu § 31 c. p. r. ter vodi tozadevno evidenco nad upravičenci teh legitimacij, zbližali smo se zastopnici gg. šefov in uradništva. Mi želimo, da bi tudi v bodoče našli pri Odvetniški zbornici pravo umevanje za našo stvar, da bi naš stan skoraj tudi formalno dosegel lastno zbornico odvetniških uradnikov. Na podlagi uzakonjene korporacije za naš stan zamogli bi vršiti obe zakoniti predstavnici odvetništva in njegovega uradništva na legalni podlagi potrebno nadzorovalno in organizatorično delo v dosego vsestranske

ga stanovskega ugleda, v okrepitev obeh stanov in v procvit odvetniških pisarn.

Odvetniški zbornici čestitamo na redkem jubileju. Obema gg. jubilentoma pa ponavljamo naše čestitke, zagotavljajoč jima naše spoštovanje ter jima ključno: Ad multos annos!

Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru.

Štefan Medved
tajnik.

Dragutin Gilčvert
predsednik.

Franjo Moškoč
blagajnik.

Naše organizacije in brezposelne podpore

Dragotin Gilčvert.

Ob Vrbskem jezeru, dne 11. VIII. 1926.

Danes sem prejel tu sem vabilo na drugo sejo skupščine Delavske zbornice za Slovenijo, ki se vrši v nedeljo, dne 22. avgusta 1926 ob 8. uri v zborovalni dvorani mestnega magistrata v Ljubljani s sledečim redom:

1. Odobritev zapisnika zadnje seje.
2. Poročilo predsednika.
3. Poročilo tajnika.
4. Poročilo blagajnika.
5. Poročilo finančne kontrole.
6. Proračun za leto 1926/27.
7. Odobritev pravilnika za brezposelne podpore.
8. Odobritev pravilnika kulturno-prosvetnega odbora.
9. Akcija zbornice za delavske pomožne blagajne.
10. Samostojni predlogi.

Treba bode torej dopust prekiniti ter se odpeljati iz Celovca v belo Ljubljano. Ako bodo zadnji nalivi še trajali, bode to lažje storiti, kakor v solnčnih dnevih, ko se je težko ločiti od prijetnih kopelji v Vrbskem jezeru in ko vabijo človeka številni sprehodi po divni celovski kotlini ter mične ture v bližnje in daljne planine s krasnimi razgledi na naravne lepote slikovite Koroške.

Izčrpno poročilo »Začasne delavske zbornice za Slovenijo« za leta 1922. do 1925., tiskano v lični brošuri na 128 straneh, nas je na lanski skupščini dne 4. oktobra 1925, v vseh podrobnostih seznanilo z delovanjem Začasne delavske zbornice. Razpredeljeno je to poročilo na 5 glavnih delov in sicer 1. gospodarski pregled, 2. položaj delavstva, 3. socialna politika, 4. poslovno in računsko poročilo, 5. pravila in pravilniki Delavske zbornice s zborničnim poslovníkom, s pravili Osrednjega tajništva Delavskih zbornic v Beogradu in seznam strokovnih organizacij, registrovanih pri D. Z. za Slovenijo.

Strokovne organizacije in delegati D. Z. bodo imeli široko polje, da na predavanjih ali potom stanovskih glasil seznanijo svoje članstvo z obsežno in zanimivo snovjo ter objasnijo nadaljne smernice, koje si je uprava D. Z. začrtala za bodoče delovanje.

Delavske zbornice so še mlade korporacije, sad dolgoletnega neumornega delovanja strokovnih organizacij in pridobitev onih neustrašenih in požrtvovalnih organizatorjev, ki so bili naši predhodniki ter oni pionirji, ki so našemu sloju polagali prve temelje, na katerih se sedaj gradi. Eminenten pomen Delavskih zbornic za vsestransko povzdigo gmošnega in duševnega položaja nameščenstva in delavstva naj bi uvidel vsak poedinec ter pomagal z aktivnim sodelovanjem, potom strokovnih organizacij na skupnem programu, da z združenimi močmi razvijemo in utrdimo to našo institucijo v mogočno vrhovno zaščitnico naših skupnih interesov.

Da bodemo uporabni delavci pri tej gradbi, moramo biti predvsem organizirani v lastnih stanovskih društvih. Tu je prva prilika, da se zainteresiramo za organizatorično delo-

vanje. Potom teh društev zadobimo vpogled v delovanje drugih močnejših strokovnih organizacij in s pristopom v »Zveze« zamoremo uspešno sodelovati pri vrhovnem vodstvu skupnih organizacij ter od tam pričakovati moralnih podpor in slednjič tudi materijelnih koristi. Predvsem pa ne smemo pozabiti na lastno silo. Da bodemo vsestransko produktivni in zlasti v lastnem poklicu jaki in uporabni, ohraniti si moramo zdravo telo.

Mens sana in corpore sano! To je bogastvo ročnega in duševnega delavstva. Pazimo torej, da bode naš »edini kapital« na vseh poljih že v mladosti obrestonosan, potem zamoremo pričakovati, da bodemo imeli tudi za slučaj obnemoglosti in v starosti koristi od našega delovanja.

Nameščenec in delavec stavljata svojo telesno in duševno moč v službo delodajalcu za nagrado. To je oni »nervus rerum«, okrog katerega se vrtili nebroj vprašanj. Da bode nagrada za delo čim večja, moramo utrditi predvsem strokovno znanje v lastnem poklicu. Dobro kvalificiran nameščenec odn. delavec, bode hoté ali nehoté upoštevan od delodajalca tudi takrat, kadar se bori za zboljšanje lastnega položaja in kadar priskoči na pomoč onim tovarišem, ki žive v slabših razmerah ter silijo k izboljšanju. Tudi tu naj velja Horac-ijev izrek: »Nil sine magno vita labore dedit mortalibus.« (Življenje ni dalo smrtnikom ničesar brez velikega truda.)

Tozadevno je za nas vse poučen uvod lanskega poročila Delavske zbornice, ki tako-le izvajajo:

»Za delavce in nameščence je višina njihovih plač glavno gospodarsko vprašanje. A nobeno vprašanje se ne da reševati popolnoma ločeno od svoje okolice.

Za to daje že leta 1862., ob prvih pojavih modernega delavskega gibanja, sloviti gospodarski učenjak A. Rodbertus delavcem in nameščencem ta-le nasvet:

Računajte s tem, da so odvisne Vaše plače od tega, kar Vam družba more dati. In da je odvisna svota tega, kar Vam družba more dati, od Vašega dela.

Če imate to pred očmi, zahtevajte, da se določijo za Vas in Vaše rodbine letni dohodki, ki bodo odgovarjali Vašim gmošnim, duševnim in moralnim potrebam. Primerjajte svoje življenske potrebščine z življenskimi potrebščinami svojih sodržavljanov!

Ta nasvet bi mogel biti še danes kažipot v mezdni politiki. Da pa se more delodajalec in zaupnik po njem res ravnati, si mora dobiti vpogled v gospodarstvo obrata, v katerem dela. Še več! Imeti mora pregled čez gospodarstvo celega svojega okrožja. Zakaj posamezni gospodarski obrati so ozko zvezani z gospodarstvom, ki jih obdaja. V tem leži važen predpogoj za pravilno mezдно politiko.

Da se povrnem k dnevnemu redu predstoječe skupščine D. Z., seznanim naše članstvo predvsem s

sestavo Delavske zbornice.

Delavska zbornica sestoji iz 50 članov, izvoljenih od splošne skupine in iz 10 članov, izvoljenih od skupine privatnih nameščenecov, skupaj torej iz 60 članov.

1. Klub Strokovne komisije z 29 člani, predsednik gospod Franc Svetek.
2. Krščansko-socialni klub s 17 člani, predsednik gospod Franc Terseglav.
3. Narodni klub z 11 člani, predsednik g. dr. Joža Bohinjec.
4. Socialdemokratska skupina z 2 članoma.
5. Zastopnik organizacije privatnih nameščenecov (1 član).

V upravnem odboru Delavske zbornice so: gg. Melhi-or Čobal, Rado Čelesnik, Rudolf Juvan, Ivan Gajšek, Joža Golmajer, dr. Anton Milavec, Ivan Makuc, Alojz Sedel, Ivan Silvester, Franc Svetek, Valentin Urbančič in Ulrich Vošpernik.

V finančni kontrolni zbornice so: gg. Josip Ošlak, Alojz Leskovšek in Franc Orehek. Predsedstvo tvorijo gg. predsednik Melhior Čobal, podpredsednik Alojz Sedej, blagajnik Rado Čelesnik in tajnik Filip Uratnik.

V sedanjih upravnih odborih je odposlala Zveza društev privatnih nameščencev zvezinega predsednika tov. Valentina Urbančiča. Začasna D. z. je bila v tem pogledu tako kritično sestavljena, da je delavska večina nameščencev majorizirala, ter vključno glasnim protestom in proti jasnim zakonitim določilom trdovratno odrekala privatnim nameščencem vsakršno zastopstvo v prejšnjem upravnem odboru.

Z volitvami so se ustvarile v tem pogledu bolj zadovoljive razmere in ker je tudi zbornični predsednik g. Melhior Čobal izvoljen na listi zasebnih nameščencev, zamoremo računati na to, da bodo interesi našega stanu v upravi D. Z. dovoljno varovani.

Ob tej priliki omenim, da sem se tudi jaz začudil, da figurira v sestavi D. Z. kot nekak peti klub »Zastopnik organizacije privatnih nameščencev«. Ta »klub« šteje le 1 člana. V avstrijskem parlamentu so se imenovali poslanci, ki so bili osamljeni, ker poedinec pač ne more tvoriti kluba »divjaki«. Kdo je v predležem slučaju pod točko 5 oni skrivnostni zastopnik organizacije privatnih nameščencev, večina zavarovancev D. Z. in tudi širša javnost zna. Nepoučeni bi lahko vsakega izmed nas izvoljenih 10 članov smatral kot tega zastopnika priv. nameščencev. Radi tega se mi ne dozdeva srečno izbrani naslov, ki ga nosi pod točko 5 navedena sestava D. z. Povzroča lahko pri nepoučenih članih zmoto, da bi kdo mislil, da je edino ta zastopnik v sestavi D. z. izbran izrecno za priv. nameščence ali pa, da je isti politično neopredeljen. Temu pa ni tako. Vsakdo izmed nas izvoljenih 10 članov iz skupine priv. nameščencev je zastopnik tega sloja. Izmed 10 članov jih je 9 porazdeljenih v od 1.—3. imenovanih klubih. Da tudi ad 5. navedeni zastopnik ni opredeljen, je lahko sklepati iz dejstva, da je isti pri ustanovni skupščini glasoval s klubom Strokovne komisije proti Krščansko-socialnemu klubu ter proti našemu Narodnemu klubu in je s tem pripomogel do socialistične večine v zbornici. Vsled tega mi je nepojmljivo, da v sestavi zbornice figurira še posebej ad 5. zastopnik za nameščence posebej, ker spada ta član vendar k svojim ljudem, t. j. v klub Strokovne komisije in bi torej D. z. pravilno tvorili le 3 klubi in 1 skupina. Sicer se pa bode mogoče ta točka na predstoječi skupščini obravnavala. Potrebno bi to bilo, da bomo vsi na jasnem.

Kakor se je svojčas sklenilo, je dobil Maribor ekspozituro D. z. Ta ekspozitura baje posluje že od leta 1924. Širši javnosti je prav malo znano o tozadevnem delovanju v Mariboru. Niti vsi delegati D. z., izvoljeni po mariborski oblasti, niso tozadevno podrobneje informirani. V letošnjem proračunu je za tozadevno poverjeništvu namenjen znesek 61.000 dinarjev. Vodstvu mariborske ekspoziture Delavske zbornice pa naj se imenuje sosvet izmed mariborskih delegatov, da bode s tem dana prilika, da zamorejo isti od časa do časa izveščati člane po vsej v mariborski oblasti nahajajočih se stanovskih organizacijah, da pridemo bolj po ceni do izveščanja o delovanju zborničnega aparata.

Da se poskrbi tudi za izobrazbo delavca in nameščenca s prosvetnim delom, ustanovila je D. z. poseben kulturno-prosvetni odsek, katerega tvorijo gg. dr. Milavec, Kordin, dr. Bohinjec, Rudolf Juvan, prosvetni referent D. z. Ciril Strukelj, tajnik D. z. Filip Uratnik, nadalje Čelesnik in znan kulturni delavec, odvetnik dr. Henrik Tuma v Ljubljani. O pravilniku kulturno-prosvetnega odbora bode razpravljala predstoječa skupščina.

Težek položaj brezposelnih so delegati vseh klubov že pri prejšnjih skupščinskih sejah od vseh strani razmotrivali

ter so bili v tem složni, da je treba temu problemu posvetiti posebno pažnjo. Letošnje poročilo D. z. se s tem vprašanjem obširno bavi.

Ker se je brezposelnost v zadnjem času pričela širiti tudi v vrstah odvetniškega in notarskega uradništva in je to leto bilo naše društvo prvič deležno brezposelne podpore, katero je D. z. izplačala organizacijam preko predstavnikov v zbornici zastopanih klubov v razdelitev med Zveze, ki stoje za njimi, bodem to vprašanje na tem mestu obširneje razmotrival. Poročilo pravi:

Skrb za brezposelne.

Predvojna statistika za bivšo Kranjsko je izkazovala 1% brezposelnih, pri čemur prevžitkarji in rentniki niso bili vštetii, temveč tisti, ki niso imeli rednega posla v svoji stroki.

Za prehrano tega števila ljudi bi bilo treba 2.3 milijona zlatih kron, ali najmanj 23 milijonov dinarjev. Po vojni se je število brezposelnih seve povečalo.

Iz tega se vidi, da z enostavnim podpiranjem problem brezposelnosti vsaj z našimi sredstvi ni rešljiv. Treba je predvsem izpopolniti organizacijo delovnega trga, iskati delovnih prilik. V to se mora porabiti glavni del nabranega, za brezposelne namenjenega denarja; denarne podpore pa morajo ostati omejene za slučaje največje sile.

Pri nas se pobira pri bolniških blagajnah prispevek za Borzo dela, ki je od 1. avgusta t. l. enak prispevku za Delavsko zbornico. Vsako leto se nabere v ta namen v področju naše zbornice nad 1,500,000 Din. Ta denar pa je ostal neizrabljiv.

Tudi v času najtežje krize, kakor jo sedaj preživljamo, se ni mogel uporabiti in sicer ne za organizacijo dela, ne za podpore. Kdor zahteva rešitev vprašanja podpiranja brezposelnih iz denarja D. z., mora prvič predvsem vedeti, da so zneski, ki jih more zbornica za to nameniti, le kaplja v morje, drugič, da je tu institucija Borza dela, ki pobira prispevke za ta namen v tisti višini, kakor so celokupni prispevki Delavske zbornice.

Prvo, kar se mora od D. z. zahtevati v interesu brezposelnih je, da podvojijo svoje podpore v tej smeri, da se: **prispevki, ki se pobirajo za Borzo dela, za svoj namen tudi vporabijo.**

Tozadevno je naša zbornica skupno z drugimi zbornicami in centralnim sekretariatom v preteklosti vse storila in bo v bodočnosti svoje napore v tej smeri podvojila.

Ako bodo ti napore zaman, se bo postavila na čelo gibanja, da se prispevki za Borzo dela sploh odpravijo, ker ne gre, da se pobirajo, a ne vporablajo ne za organizacijo dela, ne za podpore, nasprotno, da je prišlo tako daleč, da morajo vzdrževati Delavske zbornice celo že obstoječe Borze dela in vršiti naloge, ki bi jih morale predvsem te.

Naša zbornica je storila za omiljenje brezposelnosti v rudarskih revirjih vse mogoče. Za vzdrževanje Borz dela v Mariboru in Murski Soboti je sklenila prispevati do najvišjega zneska 47.000 Din. Vključno temu je v proračunu določila, da bo **pod gotovimi pogoji** brezposelne v najnujnejših slučajih tudi direktno podprla.

S svojimi nezadostnimi sredstvi si je morala staviti pri tem le omejene naloge. Sklenila je uporabljati svojo kvoto za podpiranje brezposelnih tako, da pridoda posebno doklado k brezposelnim podporam, ki jih izplačujejo registrirane organizacije brezposelnim.

S tem je zasledovala dva namena:

Prvič je hotela vplivati na strokovne organizacije, da bodo skrb za brezposelne izpopolnile, neorganizirane nameščence in delavce pa, da se oklenejo organizacij.

Na drugi strani pa je hotela vporabiti kontrolo strokovnih organizacij, ki svoje članstvo poznajo in doseči, da se izrabijo te podpore le za podpiranje najpotrebnejših,

Na brezposelnih podporah je izplačala D. z. v prvi polovici tega leta 150.000 Din. Te podpore so se razdelile na vse registrirane strokovne zveze, od katerih pa se je zahteval natančno specifičan obračun o uporabi. Samoobsebi umevno je, da mora vpoštevati institucija, v katero prispeva vse delavstvo, pri tem tudi vse delavske organizacije.

Posebni odsek zbornice, v katerem so bili zastopani vsi klubi, je izdelal nov pravilnik, po katerem se bo v bodoče pri razdeljevanju brezposelnih podpor postopalo. Načela bodo ostala pri tem dosedanja. Predvsem je treba obdržati pred očmi:

1. Da Delavska zbornica ni društvo, ki bi delilo predvsem podpore za brezposelne, temveč razredna predstavnica delavstva in nameščencev v vseh njegovih težnjah.

2. Da brezposelne podpore niso za nikogar sredstvo za posebno pridobivanje političnih prijateljev, in da mora biti prav posebno izključena vsaka misel pri instituciji, kakor je Delavska zbornica.

3. Da je pri podpori, ki je, kakor kaplja v morje, nemoogoče podpreti vse, ki so potrebni in da vstvarjajo take podpore prej nasprotnike, kakor prijatelje.

Uvidevni zaupniki, ki so zasledovali delo Zbornice o priliki krize v naših rudnikih, ob ustanovitvi tovarne v Mostah, ki vpoštevajo naše podpore in denarne žrtve za vzdrževanje Borz dela v Mariboru in Murski Soboti, ki si bodo predložili, da je pri dovoljenih kreditih od 710.000 Din za prvo polletje, od katerega je bilo treba poslati 110.000 Din še za centralno tajništvo D. z. v Beograd, tako, da je nam ostalo le 600.000 dinarjev razpoložljivega denarja, vporabila 150.000 Din, torej četrtino za neposredno podpiranje brezposelnih, pa bodo morali priznati, da zbornica ne zasluži očitkov, da se ni brigala za brezposelnost.

Način izplačevanja brezposelnih podpor potom strokovnih organizacij in Zvez registriranih pri D. z., moramo le pozdravljati. Stvar posameznih organizacij pa bode, da si izvolijo delavne in sposobne predsednike in pošljejo kot delegate v Zvezo in Delavsko zbornico le take voditelje, ki bodo nesebično in pravično sodelovali pri razdelitvi podpor.

Tudi naj služi ta akcija v svarilo vsem onim brezbriznežem, ki v brezdelju »dolce far niente« gledajo od daleč na delovanje svojih organiziranih tovarišev ter so v ugodnem trenutku dosedaj še vedno želi izvojevane uspehe, ne da bi bili k temu kakorkoli prispevali.

V razmišljanje pa naj služi tudi onim delodajalcem, ki svoje delojemalce od organizacij odvrtaajo, ker se bodo slednjim vendar enkrat oči odprle, da taki šefi niso njih resnični prijatelji, ker jim s tem že sedaj škodujejo pri prikraditvi podpor in jim otežkočajo njih položaj zlasti za bodoče, ko bodo sami iskali služb in podpor, pa jih pri stanovskih organizacijah niti pri Zvezah kot neorganiziranci ne bodo mogli najti, ker po pravilniku o brezposelnih in potnih podporah te korporacije neorganizirancem teh ugodnosti nuditi ne morejo.

Sklepam z odobravanjem onih izvajanj pisarnovodje D. z. tov. Josipa Kopača na mariborskem protestnem shodu dne 6. maja 1926, ko je isti kot delegat naglašal, da zamorejo le organizirani delavci in nameščenci pričakovati polnega upoštevavanja od strani strokovnih organizacij, Zvez in Delavske zbornice.

Pokojninsko zavarovanje

Predlog delegata Dragotina Giljvert

tičoč se spremembe plačilnih razredov, odnosno povišanja zavarovanja ter znižanja prispevkov.

S 1. julijem 1926 je stopila v moč naredba g. ministra za socialno politiko z dne 11. maja 1926, s katero so nekoliko spremenjeni plačilni razredi in določene nove premije.

S tem je sicer storjen korak naprej in pomeni to izboljšanje načina dosedanjega zavarovanja. Vendar pa ta naredba ne more zadovoljiti članov Pokojninskega zavoda, ne onih iz vrst službodajalcev, še manj pa nameščencev.

Na lanskem občnem zboru dne 25. julija 1925 bil je soglasno odobren predlog za spremembo plačilnih razredov, katerega je načelstvo predložilo v odobritev občnemu zboru in gosp. ministru za socialno politiko.

Ta predlog se je odlikoval s tem, da je skrčil število plačilnih razredov od I. na VII. in da je omogočil boljše plačanim nameščencem s povišanjem zavarovanja do višje rente; na drugi strani pa so bili z navedeno porazdelbo po VII. plačilnih razredih znižani prispevki za manj plačane nameščence.

Po tem predlogu bi znašala najvišja starostna renta (s plačo nad 34.801) po 40 letih 30.294 Din letno, po sedaj veljavni naredbi s plačo nad 38.401 Din pa le 18.000 Din torej letno za 12.294 Din manj kot predlagano.

Ugodnosti za zavarovance, ne da bi bili pri tem službodajalci preveč prizadeti, je možno razbrati iz primerjanja nove naredbe z načrtom, kakor je bil sprejet na lanskem občnem zboru. — Številke v oklepajih predpisuje nova naredba, številke brez oklepaja vsebuje zavodov načrt.

Po tem načrtu bi bil nameščenec n. pr. z mesečno plačo 1000 Din ali letnih 12000 Din zavarovan v III. (V.) razredu za letne prejemke 9000 Din (po naredbi za 10.800), bi plačal premij 90 Din (108), dobil po 60 mesecih 3510 Din (2160) po 120 mesecih 4320 Din (3240) in po 40 letih 10.098 Din (po naredbi le 8100 Din).

S plačo 2000 Din ali letno 24.000 Din bi bil zavarovan v V. (IX.) razredu, za letne prejemke 18.000 Din (18.000 Din) bi plačal premij 180 (180), dobil po 60 mesecih 7020 Din (3600), po 120 mesecih 8640 Din (5400) in po 40 letih 20.196 dinarjev (sedaj le 13.500 Din).

S plačo 3000 Din ali letno 36.000 Din bi bil zavarovan že v najvišjem razredu VII. (X.) za letne prejemke 27.000 Din (21.000 Din), plačal premije 270 (210) dobil po 60 mesecih 10.530 Din (4200) po 120 mesecih 12.690 (6300) in po 40 letih 30.294 Din (po sedanjem le 15.750 Din) itd. itd.

Tačasna ministrska naredba določa tudi mnogo nižje stopnjevalne zneske po 120 mesecih letno naprej, kakor jih je predvideval zavodov načrt.

Iz primerjave zavodovega načrta ter ministrijalne naredbe je razvidno, da je načrt predvideval višje premije le za boljše plačane nameščence in nižje premije za manj plačane.

Vkljub temu pa iznašajo po načrtu rente tudi za nižje razrede višje rentne zneske, nego po tačas veljavni naredbi, (dasi se po slednji tudi v nižjih razredih plačuje višje premije, kakor je bilo po načrtu nameravano).

Ne glede na vse te ugodnosti, katere je vseboval načrt, pa je tudi pravično, da se omogoči višje zavarovanje onim boljše plačanim nameščencem, ki višje premije tudi boljše plačujejo, nego oni zavarovanci z nizkimi plačami. Bolje plačani nameščenci imajo navadno vodilna in odgovorna mesta po pisarnah in obratih. Tudi so navadno že v »letih« in jim je na kakoršenkoli način treba omogočiti, da pojdejo po doseženi starostni dobi v pokoj iz najvišjega razreda, ker vsled nezadostnega dosedanjega zavarovanja ali sploh desetletnega ukinjenja istega (za dobo 1909 do 1919), v očigled nizkih predvojnih premij in premalo učinkujoče valorizacije predvojnih premij, ne morejo nikdar doseči pri današnjem zavarovanju onih ugodnosti, katere pričakujejo mlajši zavarovanci, ki bodo prejeli po 40 letih (morda tudi po 35 ali le 30) ono najvišjo starostno rento, katero načrt predvideva,

Slabše plačani nameščenci so navadno tudi praktikantje in pomožno uradništvo po raznih pisarnah in obratih. Ti začetniki bodo delj časa plačevali premije kot starejši in sicer najprvo nižje, potem vedno višje zneske in bodo po kakovosti kvalifikacije, pridnosti in dosegih boljše plače, stopnjevale uvrščeni v višje plačilne razrede ter konečno deležni vseh onih ugodnosti, ki jih nudijo višji razredi.

Ker bi po načrtu znašal celokupni povišek na premijah miše, kakor v naredbi, ni to v prid samo nameščencem, temveč tudi službodajalcem. V mnogih pisarnah in obratih so nastavljene po večini mlade moči z nizkimi plačami. Tu pride načrt pri delodajalcih in nameščencih učinkovito do veljave.

To velja tudi za advokaturu in notarijat, kjer so starejši bolje plačani uradniki vedno redkejši, pisarne pa se čim bolj polnijo z mladimi moči (po večini ženske moči), ki vsled mladosti in premale verziranosti ne dobivajo baš visokih plač. Mnoge potem, ko so se izvežbale, prestopijo v druge stroke ali se pa poročijo in potem zahtevajo povrnitev plačanih premij ali pa jim pritiče zakonita odpravnina. Iz teh razlogov iste tudi glede rent in pokojnin ne pridejo vedno celotno v upoštevanje ter so za take slučaje v navedenem načrtu predvidene nizke premije res na mestu.

Ker bi po načrtu zanašal celokupni povišek na premijah — ob razmerju zavarovancev iz leta 1924 — mesečno le 52.735 Din (od kojih odpade na službodajalce 31.479 Din in na nameščence 21.256 Din), bi ta povišek bil za obe stranki sprejemljiv; načrt pa bi izdatno izboljšal način zavarovanja in bi služil našemu stremiljenju.

Predlagam torej, da se to vprašanje še enkrat obravnava na letošnjem občnem zboru ter postavi kot posebna točka na dnevni red.

Prosim, da se osnutek načrta glede sprememb plačilnih razredov v obliki, kakor se glasi v tiskanem poročilu lanskega občnega zбора, v celem obsegu še enkrat odobri ter zadeva odkáže komisiji za zakon in statut, ki naj načrt po potrebi še izboljša ter nato istega načelstvo vnovič predloži gospodu ministru za socialno politiko, kateri je naprošen, da predlogu Pokojniskega zavoda v celoti ugodi ter izda novo tozadevno naredbo.

Z A P I S N I K

IV. rednega občnega zбора Pokojniskega zavoda za nameščence v Ljubljani, ki se je vršil v nedeljo, dne 4. julija 1926 ob 8. uri dopoldne v sejni dvorani mestnega magistrata.

Navzoči:

Gg. Predsednik dvorni svetnik **Vedernjak**, delegatje službodajalci: **Dr. Roman Ravnihar**, **dr. Mirko Božič**, **Ivan Elsner**, **dr. Josip Beroš**, **Janko Lesničar**, **Ivan Jelačin ml.**, **Rudolf Stermeckl**, **Andrej Šarabon**, **Ivan Avsenek**, **Jerko Spavontl**, **ing. Josip Boncellj**, **Alojzij Križnič**, **ing. Milan Šuklje**, **Fran Bonač**, **Fran Golob**, **Mr. Ph. Rihard Sušnik**, **dr. Josip Jerič**, **dr. Adolf Golia** in **dr. Andrej Kuhar**.

Delegatje nameščenci: gg. **Dominik Lušin**, **Vekosl. Vrtovec**, **Franc Ženko Donadini**, **Janko Zorko**, **Peter Bergant**, **Valentin Urbančič**, **Albert Seintz**, **Avgust Bercleri**, **Tone Javornik**, **Franjo Stepišnik**, **Franjo Lavrlin**, **Lovro Kuhar**, **Valter Lavrenčič**, **Etbir Bežek**, **Alfonz De Berković - Gellič**, **Hubert Pelikan**, **Bogomir Christof**, **Gustav Pitterle**, **Ferdinand Palme**, **Dragočin Gilčvert**, **Franc Jarh**, **Franc Skobl**, **Janko Bukovec**, **Gojko Stojkovič**.

Zastopnik velikega župana **g. dr. France Goršič**, šef oddelka za socialno politiko.

Direktor **g. dr. Sagadin**, poddirektor **dr. Vrančič** in odgovorni zavarovalni tehnik **Šautič**.

G. p r e d s e d n i k otvori občni zbor, pozdravi navzoče, zlasti **g. drja Goršiča** kot zastopnika g. velikega župana, ugotovi, da je bil občni zbor pravilno sklican in da je sklepčen,

imenuje za zapisnikarja **g. drja Vrančiča** in za verifikatorja zapisnika **gg. Jelačina** in **Bukovca**, poroča o številu sej načelstva, odborov in komisij in naznani, da je poklical na občni zbor tri nove delegate, ker so odložili svoje mandate **gg. Evgen Lovšin**, delegat nameščencev iz Lednice (denarni zavodi) in **Stanko Palouc**, ter **Julij Zellner**, delegata nameščencev in II. edinice (trgovina in spedicija) in so postali po vrstnem redu volitev delegatje gg. **Dominik Lušin**, **Tone Javornik** in **Šime Raunig**.

II.

Gospod predsednik prečita poročilo revizijske komisije načelstva in revizorjev občnega zбора za preizkušnjo računskega zaključka, ki se vzameta na znanje.

III.

Na vprašanje gospoda predsednika, ali naj se letno poročilo prečita, se soglasno sklene, da ga ni treba prečitati, ker so ga vsi delegatje itak prejeli že več dni pred občnim zborom.

Nato povzame gospod predsednik glavno vsebino posameznih poglavij letnega poročila, ki jih izpopolni še z natančnejšimi podatki. Poroča, da je prejel pravočasno dne 26. junija 1926 predlog delegata gospoda **Gilčverta** z dne 24. junija 1926, v katerem se ta zavzema za novelo plačnih razredov v prvotni obliki, kakor je bila predložena gospodu ministru prvokrat in kakor je tiskana v lanskem letnem poročilu, ter za primerno zavarovanje bolje plačanih nameščencev. Gospod predsednik pojasnjuje, da je medtem vsak delegat že prejel letno poročilo, v katerem so zakonitim rentam po noveli pristiže tudi že redne draginjske doklade, tako, da ni več tolika razlika med prvotnim načrtom plačnih razredov in med sedanjo novelo; v ostalem pa predlaga, naj se predlog **g. Gilčverta** odstopi komisiji za izdelavo novega zakona in statuta. — Soglasno sprejeto.

Gospod predsednik predlaga, naj občni zbor predloženo letno poročilo načelstva odobri, podeli načelstvu odvezo in sklene, da prebitek Din 51.796.78 razdeli tako, kakor je predlagano na strani 13 tiskanega letnega poročila. — Soglasno sprejeto.

IV.

Glede poročila komisije za izdelavo novega zakona in statuta, opozarja g. predsednik na prvih 7 strani tiskanega letnega poročila, katerim je bil že preje dodal nekoliko pojasnil.

V.

Ker sta člana načelstva **g. Julij Zellner** in njegov namestnik **g. Stanko Palouc** odstopila, se izvoli na predlog **g. Vrtovca** od nameščencev soglasno za člana načelstva **g. Avgust Borcleri** in za namestnika **g. Tone Javornik**.

VI.

Gospod predsednik poroča, da je načelstvo razpravljalo o nakupu enega stavbišča v Ljubljani ter enega stavbišča v Splitu. Na teh stavbiščih se naj postopoma, kakor bo imel zavod razpoložljiva sredstva, zgradi 1 stanovanjska hiša v Ljubljani in 1 v Splitu. V splitski hiši se naj nastani tudi naša poslovalnica. Načelstvo predlaga občnemu zboru:

1. da odobri predkupno pogodbo, ki jo je zavod sklenil z Jadransko podunavsko banko glede parcel št. 173/7 in 173/8, d. o. št. petersko predmestje I. v Ljubljani, v izmeri 1216 m² na vogalu Miklošičeve ceste in Pražakove ulice;

2. da pooblasti načelstvo, da se pogodi s konzorcijem »Ljubljanskega dvora«
glede nakupa sosedne parcele št. 17310 v izmeri 1165 m²;

3. da pooblasti načelstvo, da kupi v Splitu stavbišče in sicer od **g. Duje Deliča** parcelo VI. št. 9068 d. o. mesto Split; če bi sedanji lastnik ne hotel prodati te posamezne

parcele ali če bi se ne dosegla primerna cena, naj načelstvo kupi parcelo III. Gradske štedionice ob Bihački ulici; če bi tudi ta nakup ne mogel zaključiti, naj načelstvo kupi kako drugo primerno stavbišče.

G. Stermecki priporoča, da se pri nalaganju imovine v nepremičnine pazi na potrebno rentabilnost. Če hoče imeti zavod nepremičnine, potem naj vpošteva tudi Celje.

G. ing. Šuklje poda pojasnila glede naložbe imovine v nepremičnine. Istina je, da se denar, ki je naložen v nepremičnine, ne obrestuje tako visoko, kakor je dosegljivo pri drugih načinih naložbe. Uprava zavoda postopa z vso previdnostjo in je naložila dobro petino imovine v nepremičnine, ki se sicer še dosti ugodno rentirajo. Tudi v bodoče bo načelstvo tako postopalo in le razmerno manjši del imovine naložilo v nepremičnine. Dokler ni naša valuta popolnoma stabilizirana, je pravilno, da se imovina nalaga na razne načine, da se tako zavarujemo n. pr. dviga pa tudi padca dinarja. Opozarja, da je znaten del imovine naložen v državne papirje, kakor to tudi zakon predpisuje. V smislu izvajanj g. Stermeckega stavi predlog. Občni zbor naj pooblasti načelstvo, da nakupi primerno stavbišče tudi v Celju.

G. Jelačin izvaja, da se mora zavod tudi pri nalaganju v nepremičnine držati razmerja, v kojem prispevajo posamezne oblasti na premijah. Dočim plačuje ljubljanska oblast blizu 60% vseh premij, plačuje mariborska oblast le približno 27%, Dalmacija pa okoli 14%. Zato se bo moglo v Celju šele kasneje pristopiti zgradbi nove hiše. Vendar priporoča predlog g. Stermeckega oz. g. ing. Šukljeta, da se že sedaj nakupi stavbišče v Celju.

G. Urbančič želi pojasnila, kake da bodo najemnine v posloplju, ki ga je zavod zgradil v Mariboru. Državni nameščenci so po zakonu zaščiteni, zato moramo misliti na to, da dobijo tudi zasebni nameščenci stanovanja po primernih cenah.

G. predsednik odgovarja, da najemnine še niso določene, ker gradba še ni dovršena in nimamo še točnega računa gradbenih stroškov.

G. ing. Šuklje opozarja, da slonijo rentne dajatve na 6% nem obrestovanju imovine zavoda. Zato mora zavod tudi pri novih zgradbah doseči vsaj 6% obrestovanje. Mariborsko posloplje je zidano tako ekonomično, da bo mogoče oddajati stanovanja znatno cenejše, nego so običajne najemnine v novih hišah. Zavarovancem zavoda se namerava dovoliti poseben popust od določenih najemnin, morda 10%.

G. Vrtovec izjavlja, da bo načelstvo skrbelo, da stanovanja ne bodo predraga. Priporoča, da se odobrijo predlogi načelstva z dodatkom glede stavbišča v Celju.

G. Urbančič vpraša, da-li bi zavod mogel misliti za zgradbo zdravilišča na Gorenjskem, morda v Kranjski gori, za zdravljenje zavarovancev, ki so na pljučih bolni.

G. Golob predlaga, da naj občni zbor naroči načelstvu, da prouči vprašanje zdravilišča za tuberkulozne ter o tem poroča prihodnjemu občnemu zboru.

G. Jelačin je mnenja, da bi zavod prekoračil svoj delokrog, če bi zgradil in vzdrževal zdravilišče. Cenejše bi bilo, da se zavod pogodi glede svojih članov s kakimi obstoječimi zdravilišči.

Nato da g. predsednik na glasovanje gorj navedene predloge načelstva glede nakupa stavbišča v Ljubljani in v Splitu ter dodaten predlog gg. Stermeckega in ing. Šukljeta radi nakupa stavbišča v Celju. Vsi ti predlogi se soglasno sprejmejo.

VII.

G. predsednik ugotovi, da je za nezaposlene zavarovance razen v računskem zaključku navedenega zneska sedaj, ko je občni zbor sprejel predlog za razdelitev prebitka, na razpolago tudi znesek, omenjen na strani 13 tiskanega letnega poročila.

VIII.

Pri slučajnostih se gospod Stermecki pritožuje, da mu je zaračunal zavod za nastanek o zaostalih zavarovalninah celih 80 Din.

G. Jelačin predlaga, naj se posebni pribitki k računom sploh črtajo.

G. Vrtovec ugotavlja, da je načelstvo sklenilo pristojbine, ki pa v primerih z drugimi pristojbinami za zamudna plačila nikakor niso pretirane, po sklepu lanskega letnega občnega zbora. Predlaga, naj ostane pri sklepu lanskega občnega zbora.

G. ing. Šuklje predlaga, naj občni zbor pooblasti načelstvo, da zadevo preštudira in pristojbine, če mogoče zniža. Ta predlog je bil soglasno sprejet.

S tem je bil občni zbor končan ob 11. dopoldne.

*

Lestvica rente z dokladami

veljavna od 1. julija 1926 dalje z ozirom na naredbo ministra za socialno politiko z dne 11. majnika 1926 (Uradni list št. 50 ex 1926) z vpoštevanjem določil pravilnika o draginjskih dokladah, prištevši zakonitim rentam še redno draginjsko doklado, tako, da so skupne rentne dajatve po noveli sledeče:

Plač. razr.	zavar. letni prejemki Din	Letna renta z draginjsko doklado								
		po 5. letih zav.			po 10. letih zav.			po 40. letih zav.		
		zak. renta	redna drag. dokl.	Skupaj	zak. renta	redna drag. dokl.	Skupaj	zak. renta	redna drag. dokl.	Skupaj
I.	3600	720	684	1404	1080	648	1728	2700	1339	4039
III.	5400	1080	1026	2106	1620	972	2592	4050	2009	6059
II.	7200	1440	1368	2808	2160	1296	3456	5400	2678	8078
IV.	9000	1800	1700	3500	2700	1620	4320	6750	3348	10098
V.	10800	2160	2052	4212	3240	1944	5184	8100	4018	12118
VI.	12500	2520	2394	4914	3780	2286	6048	9450	4687	14137
VII.	14400	2880	2736	5616	4320	2592	6912	10800	5357	16157
VIII.	16200	3240	3078	6318	4860	2900	7776	12150	6026	18176
IX.	18000	3600	3420	7020	5400	3240	8640	13500	6696	20196
X.	21000	4200	3990	8190	6300	3780	10080	15750	7812	23562
XI.	24000	4800	4560	9360	7200	4320	11520	18000	8928	26928

Valentin A. Urbančič,

predsednik „Zveze društev privatnih nameščencev Slovenije v Ljubljani“, podpredsednik „Društva trgovskih in industrijskih nameščencev“, tajnik „Trgov. društva Merkur v Ljubljani“, tajnik „Pomočniškega zbora gremija trgovcev v Ljubljani“, urednik „Organizatorja“, član in upravni odbornik „Delavske zbornice“, član ravnateljstva „Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani“ in delegat „Pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani“.

VI. Občni zbor v Mariboru

Društva odvetniških in notarskih uradnikov, ki se je vršil dne 9. majnika 1926 ob pol 10. uri v dvorani restavracije »Pri stari pivovarni.«

Dnevni red:

1. Pozdrav predsednika;
2. Društveno poročilo (predsednika, tajnika, blagajnika in nadzorstva);
3. Poročilo krajevne skupine v Ptujju.
4. Društveno glasilo »Odvetniška pisarna.«
5. Volitve novega odbora.
6. Slučajnosti.

ad. 1. in 2.

P r e d s e d n i k G i l č v e r t otvori po določeni uri občni zbor, konstatira, da je bil pravilno sklican, pravočasno prijavljen policijski oblasti in da je sklepčen.

Na to pozdravi navzoče zborovalce, zlasti še nekdanjo odbornico gđčno Ivanko R e s m a n, ki je došla na občni zbor iz Gorenjskega, not. kandidata g. Vladimira J e z o v š e k ter podpornika tov. Karola T r o h o. Prečita pismeno opravičbo 74 let starega tov. Janko L o r b e r j a, kateri se ta dan mudi v Slovenski Bistrici, pošilja pozdrave zborovalcem ter poroča, da je kot nadzornik blagajno in knjige revidiriral in v najlepšem redu našel. Radj visoke starosti pa prosil, da se ga ne izvoli za nikako funkcijo.

Nadalje prečita predsednik pismeno pozdrav pisarnovodje Franjo S t e l e t a iz St. Lenarta, ki je izmed najstarejših članov, ker je bil med ustanovniki Celjskega društva l. 1896. Iz Ptujja je došla brzojavka, da so odposlanci ptujjske skupine avto zamudili in da vsled tega brzojavno pošiljajo pozdrave in izražajo solidarnost.

Na to se predsednik v toplih besedah spominja v prošlem letu umrlih članov. Odkar obstoji naše društvo, je nemila smrt to leto prvič zamahnila s smrtno koso v vrste naših rednih članov. Od leta 1919 nam je priznala. V preteklem letu nas je za vedno zapustil naš dolgoletni prijatelj in prvi tajnik našega društva tov. Jos. C i f e n š e k, ki je deloval nad 30 let po odvetniških in notarskih pisarnah, ki pa je bil agilen tudi pri raznih narodnih in kulturnih društvih ter bil ob ustanovitvi Celjskega bratskega društva l. 1896 prvi tajnik in soustanovnik. Lep pogreb in zbirka za vdovo (3086 Din) je pokazal, da smo ga imeli vsi zelo radi in meni je posebno težko danes, da ga ne morem med Vami zagledati in pozdraviti, ker je bil kot naš večleten tajnik moja desna roka, ki je ob vsaki priliki tudi v tiskovnem odseku po možnosti sodeloval.

Še drug tov. Vinko F r i t z nas je zapustil. Zadnja leta ni bil več član našega društva, a vsejedno smo se zavedali, da je bil naš sotrpni, ki je tudi nad 30 let služboval v najrazličnejših pisarnah. Naše sočutje smo dejansko izkazali z zbirko za vdovo, ki je znašala 2759 Din, v kar so prispevali z lepimi zneski tudi naši gg. šefi, za kar se jim, kakor tudi Vam, v imenu društva in vdove prav lepo zahvaljujem. Oba tovariša smo pospremili do groba ter ju na lastne stroške pokopali.

V Ptujju je preminul tov. T o š i n Dr. F a g a n e l, glede kojih naj velja vse to, kar sem na občnem zboru v Ptujju 1. maja 1926 povedal.

Dne 16. aprila 1925 je umrl v Celju notar Juro D e t i č e k, vrl narodnjak in velik dobrotnik dijakov. Od naših podpornih članov je v tem letu naglo umrl Dr. Josip B a r l e, notar v Mariboru, ki je bil vedno naš član ter naročnik našega glasila in svojčas med ustanovnimi člani v Celju. Na Vranskem pa je dne 16. februarja 1926 umrl notar Franc P r e s e č n i k, jako agilen in delaven mož na raznih gospodarskih in kulturnih poljih. Kot koncipijent bil je voditelj in spreten organizator za povzdigo in utrditev not. kandidatov oz. notarijata. Še dne 4. januarja 1926 nam je poslal naročnino za »Odvetniško pisar-

no« za tekoče leto. Kdo je slutil, da bode blagi mož v najboljših letih tako hitro odpotoval iz Savinjske doline v večnost.

Po teh besedah so zborovalci vstali ter zaklicali pokojnikom trikratni »Slava!«

Na to je predsednik poročal o letnem poslovanju in društvenih dogodkih prilično tako, kot teden poprej dne 1. maja 1926 na občnem zboru v Ptujju.

Povdarjal je način boja, katerega moremo voditi proti nastavljanju državnih penzionistov po odvetniških in notarskih pisarnah. Vsak si naj dobro zapomni one odvetnike in notarje, ki povečujejo brezposelnost v našem stanu s tem, da sprejemajo v službe penzioniste, ki dobivajo polno penzijo z draginskimi dokladami in se torej lahko zadovoljijo z manjšimi plačami, kot uradnik brez postranskih dohodkov. Nikdo nam ne more zameriti in dolžnost društva je, da se odpravi take penzioniste iz pisarn. Imamo slučaje, da naše dobre uradnice po več mescev iščejo službe, da naši starejši kolegi hodijo brezposelni mesce in mesce okrog ter se ponujajo v službe. Društvo je poslalo že večkrat take brezposelne uradnike, ki izkazujejo po 20 do 30 let službe po odvetniških in notarskih pisarnah, k takim šefom, ki so pri društvu v evidenci, da imajo v službi penzioniste (v glavnem radi nizke plače in tudi za to, da jim ni treba plačevati za nje pokojninskih prispevkov), a sprejeti niso bili. Nek šef se je nad takega kompetenta osorno zadril, naj ga društvo sprejme v službo, če je brezposeln. Mislim, da se bode dalo tudi take nesocialne šefe na ta ali oni način z raznimi pripomočki upogniti.

Nikakor ne gre, da naši kolegi in kolegije, ki so desetletja v službi po odvetniških in notarskih pisarnah, pa so prišli ob službo, bodisi vsled šefove smrti ali vsled redukcije, hodijo sedaj brez vseh sredstev v največji bedi okrog; med tem, ko drž. penzionisti s celo penzijo zasedajo ta mesta in pomnožujejo brezposelnost. Kričeča krivica je, da bi dobivali tudi penzionisti dvojne prejemke, med tem ko reduciranci in sicer p o k l i c n i odvetniški in notarski uradniki ne morejo dobiti služb. Tu je treba odpomoči od strani naših strokovnih društev, zlasti pa s sodelovanjem Pokojninskega zavoda, Delavske in Odvetniške zbornice in v potrebi boče se interveniralo pri g. ministru za socialno politiko.

Prosti sobotni popoldnevi v poletnem času.

Na to očrta predsednik potek znane akcije za **nepretrgano sobotno uradovanje in proste sobotne popoldneve v poletnem času**. Prečita tozadevne polemike v »Taboru« in »Jutru«, nadalje nekatere dopise, zlasti pismo gg. dr. Leskovarja, župana v Mariboru in dr. Juro Hrašovca, župana v Celju. Akcija je dovedla do delnih uspehov, da je nad polovico odvetnikov imelo ob sobotah popoldne pisarne zaprte. Tozadevno zborovanje odvetnikov in notarjev junija 1925 ni doneslo edinosti med gg. šefi. Tako se je zgodilo, da so se tej akciji nenaklonjeni šefi okoristili na račun onih pisarn, kojih šefi so bili tozadevno dostopni in popoldne ob sobotah niso uradovali. Ko je društveno vodstvo to opazilo in se prepričalo, da so nam naklonjeni šefi na ta način prikrajšani in ker bi bilo tako uradovanje v prid vsem članom le, ako bi se po vseh pisarnah ti sklepi spoštovali, dalo je samo od sebe inicijativo, naj se zopet v vseh pisarnah normalno uraduje. Tozadevna akcija pride ob ugodnem času zopet na dnevni red. Lansko leto je bila za tako uradovanje dejanska podlaga, ker so tudi sodišča in drugi uradi nepretrgoma uradovali. Za letos je pri sodišču sklenjeno, da se uraduje dopoldan in popoldan, radi tega društvo za to leto ne bode tega vprašanja oživelo, ker v to ni one podlage, kot je bila lani.

Želeli bi pa, da gg. šefi k sličnim posvetovanjem v drugič povabijo tudi društvo, ker je edino ono poklicano, da v stanovskih vprašanjih posreduje med delodajalci in delojemalci. Ni umestno, da g. sklicatelj odvetnikov na junijsko zborovanje našega društva ni povabil in niti obvestil, dasi so odvetniki na

dotičnem zborovanju sklepali o naši resoluciji, katere se je na lanskem našem občnem zboru od nas, celjske, ptujske in ljubljanske organizacije soglasno sklenilo in razposlalo vsem odvetnikom in notarjem.

POKOJNINSKO ZAVAROVANJE:

Na občnem zboru 25. julija 1925 smo predlagali zvišanje rent. Slično vlogo je vložilo tudi celjsko bratsko društvo. Navedeni zavod gre tudi našemu društvu v vsakem oziru na roko ter naše prošnje hitro in zelo uvidevno rešuje.

Glede naših rentnikov smo zavodu obširno poročali, da nimajo nikakih dohodkov. Te informacije so služile za uradne poizvedbe od strani oblasti, ki so isto ugotovile. Tako je bila dana zakonita podlaga, da je zavod nakazal zakonito rento z draginjskimi in izrednimi dokladi vdovi A. Cilenšek (mož zavarovan le 60 mesecev), 500 Din mesečno, vdovi po tov. Fritzu (zavarovan le 44 mesecev) odpravnino 17.280 Din. Tudi tov. Trettlar-ju je bila priznana renta mesečno 175 Din, sedaj menda dobiva več, javil se nam še ni.

Naš tov. Logar, bivši tajnik ptujske skupine bil je zavarovan le 58 mesecev. Ker je oslepel, ne more več vršiti službe. Za to nas je naprosil, da društvo plača zanj manjkajoči premiji za dva mesca po 345 Din. Ta znesek smo zavodu poslali ter prosili, da se nesrečnemu tovarišu Logarju, ki je sedaj brez službe in brez doma, prizna rentnino ter doda isti kar možno visoko redno in izredno doklado. Po mojem računu bi dobil tov. Logar vsega skupaj 400 do 500 Din mesečno.

Ob tej priliki povdarjam opetovanokrat, naj se vsak član interesira za to, kaj ima dati Pokojninskemu zavodu in kaj dobiti in pod kakimi pogoji. Kdor je vsaj 60 mesecev zavarovan in je po zdravniškem izkazu za izvrševanje službe trajno ali začasno nesposoben, ima pravico do rente. Čim daljša doba zavarovanja se izkaže, tem višja renta se prizna. Polagajmo torej posebno pažnjo na to, da ostanemo zdravi in za delo sposobni! Pobjijamo pa ob vsaki priliki skupno in vsak posamezen brezposelnost. V dobi brezposelnosti trpimo škodo na vseh straneh.

Prvič ne dobivamo za ta čas nikake plače in smo navezani ali na skromne prihranke ali na pomoč sorodnikov. Navadno pa pade brezposelni v breme našim društvom, Borzi dela, Delavski zbornici, Pok. zavodu in drugim. Sam pa vkljub temu trpi pomanjkanje in je potrj na duši ter oslavljen na telesu. Drugič ne plačuje v brezposelnosti nikdo prispevkov za bolniško zavarovanje in so ustavljena tudi premijska plačila za pokojninsko zavarovanje. S tem je zavarovalna doba prekinjena in renta zmanjšana za vse one mesece, za katere se ni plačala premija. Treba se je torej ogibati brezposelnosti in gojiti stalnost službe, da se bodo plačevale premije in s tem nabirala preskrba za starost in obnemoglost.

Glede Delavske zbornice omenja tov. Gilčvert, da so se vršile volitve od 2. do 7. februarja 1926 in ker je bila vložena kompromisna lista pod imenom »Združeni privatni nameščenci«, je bilo brez posebnih volitev med nameščenci izvoljenih za ta sloj 10 kandidatov, od katerih so odpadli 4 na Zvezo, ostalih 6 pa na socialne demokrate in krščanske socialce. Delavci pa so volili in so bile volitve precej burne. Volilnih upravičencev za Delavsko zbornico je bilo 75.106, kuvert je bilo dostavljenih 64.556, glasovalo je skupaj 56.681.

Pri seji dne 7. marca 1926 konstituirali so se 3 klubi. Socialno-demokratski klub šteje 32 članov, klub krščanskih socialcev 17 in Narodni klub (J. D. S. in N. S. S.) 11, skupaj 60 članov.

Iz vrst nameščencev opredelili so se delegati v klube sledeče:

K Narodnemu klubu gg. Urbančič, Volčanšek, Šetinc in Gilčvert, k socialističnemu klubu gg. Čobal (ob enem zbornični predsednik), Pelikan in Gogola in h klubu krščanskih socialcev gg. Orehek, Silvester in Malešič.

A tudi delavstvo je za svoje kandidate v vseh klubih postavilo številne delegate iz vrst nameščencev, n. pr. gg. Dr. Bohinjec, Dr. Miklavec, Terseglav itd.

Predsednik obravnava nadalje način, kako priti do **lastne zbornice odvetniških in notarskih uradnikov** v okvirju Delavske zbornice. Take zbornice že obstojajo v Avstrijski republiki ter imajo eksekutivno moč in so tozadevni sklepi za odvetnike in notarje obvezni. Tudi soodločajo pri podelitvi legitimacij po § 31 c. p. r., vodijo evidenco glede vseh odvetniških in notarskih nameščencev, ki morajo biti v dotični zbornici vpisani. Po Sloveniji je vslužbenih po vseh odvetniških in notarskih pisarnah okrog 500 uradnikov in uradnic. Ne da bi se ti z ustanovitvijo lastne zbornice zamogli odtegniti dolžnostim in ne da bi zgubili zakonite pravice v Delavski zbornici, bi bila ta institucija potrebna in izvedljiva n. pr. kakor pri farmacevtilih in dr. S tem bi se dobilo točen vpogled, koliko tozadnega uradništva imamo, ali so vsi kvalificirani, kako se jih plačuje i. t. d. Zlasti pa bi bila ta zakonita kontrola za podeljevanje legitimacij za sodno zastopanje, da bi se vsled neinformiranosti ne izdajalo več tozadevnih legitimacij nestrokovnjakom, kakor se sedaj dogaja, da pošljejo nekateri odvetniki k I. narokom penzionirane žandarje, neizkušene mladenke, tako, da človek pri I. naroku pride v težaven položaj, ali naj pomaga takemu neukemu zastopniku nasprotne stranke, ali pa naj pozabim, da je moj tovariš, dokler sedi v odvetniški pisarni ter brezobzirno na to ukrenem, kar je za lastno stranko potrebno in koristno. Temu vprašanju je posvetiti vso pozornost.

Ko se je spomnil jubilejev v prošlem letu, kakor onega Odvetniške zbornice (Dr. M a j a r o n in Dr. T e k a v č i č), dv. sv. Franca V e d e r n j a k a, dunajških kolegov N e u n e r j a, S p i e l m a n n a in A r t e s - a, ter delovanja Z v e z e društev privatnih nameščencev za S l o v e n i j o, vzel je v roke pravila našega društva ter povdarjal, da sedaj ni več glavni namen društva, da zbira denar za podpore svojim članom. Časi so se spremenili. Mi imamo v to svrho že uzakonjeno institucije, kakor je Borza dela, Delavska zbornica in Pokojninski zavod. Lastno strokovno društvo je tu le za izredne slučaje, da hitro priskoči na pomoč v prvi sili, kakor slučajni Cilenšek, Fritz, Logar in slični. Trajna podpora bi izčrpala društveno premoženje in bi še tako izdatna podpora posameznika ne rešila pred bedo, ker isti je možno uiti le z zaposlitvijo.

Za to naj se člani zavedajo dejstva, da društvo članom mnogo koristi, ako iste na zunaj pri Zvezi, Delavski zbornici, Pokojninskemu zavodu itd. uspešno zastopa, da na dotičnih mestih seznanj merodajne faktorje z našimi težnjami in zahtevami. Da dobimo v te korporacije primerno zastopstvo, moramo biti vsi organizirani, kajti tudi po številu nas bodo upoštevali.

V to svrho poslužimo se našega glasila ter ga širimo. Išči-mo pomoči v Zvezah večjih organizacij, ker poedinec ne pomeni nič in ne doseže nič. Ako dvignemo stanovsko zavest do pravilne višine, ter s solidarno združitvijo vseh naših kolegov in kolegij po Sloveniji učvrstimo naš položaj, zamoremo računati tudi na trajne uspehe v moralnem in materijalnem oziru, kar naj pomeni preporod našega stanu. Naj padejo dosedanje sponje in zastarele tradicije ter prodere zavest v vsakem posamezniku in tudi na zunaj, da je smatrati stan odvetniških in notarskih uradnikov kot poklicen stan, ki že sedaj vživa nekaj zakonito zajamčenih pravic, in ki bode vedno bolj zaščiten potom Pokojninskega zavoda za slučaj starosti in onemoglosti, ako bode organiziran ter v pridobitni dobi zaposlen in delaven. S tem končam.

Zborovalci so poročili z glasnim odobravanjem pazno sledili. — Na to je podal tajnik tov. H r a š o v e c sledeče:

TAJNIŠKO POROČILO.

Poslovanje v preteklem društvenem letu je bilo normalno. Odbor je imel 6 odborovih sej, na katerih so se reševala bolj

važna stanovska vprašanja, med tem, ko se je v nujnih zadevah sklepalo potom okrožnic ali na ustmeno sklicanih sestankih odbornikov. V ostalem pa je posle reševal predsednik sporazumno z blagajnikom, tajnikom ali podpredsednikom, kateri je pač bil na razpolago.

Odposlalo se je nad 400 pisem, 230 pošilk se tiče »Okrožnice« vsem odvetnikom in notarjem razposlanih 27. aprila 1925 radi nepretrganega uradovanja in prostih sobotnih popoldnevov v poletnem času. Ostala pisma tvorijo korespondenco med našim društvom in ptujsko skupino, celjskim in ljubljanskim društvom, z Zvezo društev privatnih nameščencev za Slovenijo v Ljubljani, za posredovanje služb med gg. šefi in uradništvom i. t. d.

Društvo je skušalo ustreči željam in prošnjam na levo in desno. Vzdrževalo je po možnosti dobre odnose do odvetnikov in notarjev. Iskalo je dobrih stikov s sorodnimi organizacijami ter je vladalo prav pristržno razmerje zlasti do naše ptujske skupine ter do bratskega društva v Celju. Gojili smo dobro razpoloženje tudi do »Zveze« v Ljubljani, v kateri smo včlanjeni, do Medstrokovnega odbora v Mariboru ter opazovali delovanje drugih sorodnih organizacij, kakor Saveza privatnih nameštenika v Zagrebu in Reichsverband der Advokatur- und Notariatsangestellten Oesterreichs, s katerimi smo bili preteklo leto tudi v pismenih stikih.

Naš lanski občni zbor se je vršil na cvetno nedeljo, dne 5. aprila 1925. Zapisnik dotičnega občnega zbora je bil objavljen v »Odvetniški pisarni« mesca septembra 1925, vsled česar ga v celoti ne bom prečital in predlagam, da se ga odobri. (Predsednik je dal ta predlog na glasovanje in se zapisnik, kakor je bil priobčen, soglasno odobri).

Tajnik nadaljuje: Kakor je iz lanskega poročila razvidno, smo šteli 5. aprila 1925 3 ustanovnike, 35 podpornih in 69 rednih, skupaj 104 članov. Od teh je odpadlo na Maribor 85, Ptuj 17, in 2 na druge kraje.

Danes štejemo 3 ustanovnike, 37 podpornih, 62 rednih, skupaj 99 članov. Od teh odpade na Maribor 85, Ptuj 13 in 1 na druge kraje. 3 člane, 2 redna in 1 podpornika je smrtna kosa pokosila. Med letom so se nekatere članice poročile. Nekateri so prestopili v drugovrstne službe, pristopili pa so novi redni in podporni člani, tako, da štejemo danes gornje število.

Na lanskem občnem zboru izvoljeni odbor se je konstituiral tako-le:

Gilčvert Dragotin, predsednik;

Medved Štefan, podpredsednik;

Moškon Franjo, blagajnik;

Rauter Mici, blag. namestnica;

Hrašovec Alojzij, tajnik;

Kotnik Anica, tajn. nam.

Homovčeva Marica, Horschitz Karel in Mlakar Lija, odborniki.

Dergas Štefan, Kurzman Oskar in Plainšek Martin, namestniki.

Lorber Janko in Val Dragotin v nadzorstvu.

Zaupniki Borze dela: Gilčvert Dragotin, Kežman Franjo in Moškon Franjo.

Sej Medorganizacijskega odbora v Mariboru, ki ga tvorijo 3 samostojna društva in sicer Podružnica Maribor Saveza bančnih uradnikov, Podružnica Maribor Saveza privatnih nameštenika v Zagrebu ter naše društvo, se je slednje udeležilo dne 22. in 28. decembra 1925, ko so se organizacije pogajale za kompromisno listo za volitve v Delavsko zbornico. Pri seji istega odbora dne 26. aprila 1926 pa se je sklenilo

protestno zborovanje vseh zasebnih nameščencev

radi podaljšanja delovnega časa za trgovske nameščence ter odprave 9 praznikov.

Ta protestni shod se je vršil v dvorani gostilne »Rotovž« in so na istem poročali zastopniki gornjih društev.

Kot glavni referent je nastopil predsednik Društva priv. nameštenika v Zagrebu, g. Pfeifer. Kot delegat Delavske zbornice je došel iz Ljubljane g. Kopač. Govorili so še drugi zastopniki ter so bili sprejeti ostri protesti proti krivičnim sklepom trgovskih gremijev.

Naši člani so se tega zborovanja udeležili.

Glede volitev v

Delavsko zbornico

Je odbor sklenil pri seji dne 22. decembra 1925. Na podlagi pismenih sklepov naše ptujske skupine, bratskih društev v Celju in Ljubljani, ki so želeli kot kandidata predsednika Dragotina Gilčverta, kot namestnika pa predsednika Celjskega društva g. Lovro Čremožnika, smo se pri seji 22. dec. 1925 soglasno pridružili temu mnenju ter smo postavili za slučaj volitev ali pa za slučaj kompromisne liste gornja tovariša kot kandidata.

Ker je bila tik pred pričetkom volitev v Delavsko zbornico dosežena med organizacijami priv. nameščencev kompromisna lista, sta s soodelovanjem Zveze bila izvoljena gori navedena tovariša v Delavsko zbornico za naš stan po Sloveniji.

Pri ustanovni skupščini Delavske zbornice v Ljubljani dne 7. marca 1926 se je vsled vladajočih razmer opredelil naš delegat Dragotin Gilčvert v »Narodnem klubu«, o čemer je poročal na naši seji 28. aprila 1926 ter na občnem zboru ptujske skupine dne 1. maja 1926. Opredelitev se je odobrila, vendar bi bilo želeli, da bi vseh 10 delegatov za nameščence tvorilo en sam klub in da bi delovali složno na strokovni podlagi in zastopali interese vseh nameščencev ne glede na narodnost in strankarsko pripadnost poedincev.

Ob tej priliki izrekamo zahvalo Zvezi društev privatnih nameščencev v Ljubljani in zlasti predsedniku g. Valentinu Urbančiču, ki se je pri kompromisnih pogajanjih trudil, da je naš sloj vkljub malemu številu, bil upoštevan pri določitvi kandidatov.

Mezdno gibanje:

V tem vprašanju so v glavnem še vedno veljavni sklepi našega občnega zbora od 10. novembra 1922, s katerim so se določile minimalne plače, tako da dobivajo pis. ravnatelji in koncipijenti mesečno 3000 Din, perfektno strojepiske 1500 Din, ostalo uradništvo v tem smislu zvišane prejemke.

Vendar lahko v tem oziru konstatiramo znaten napredek. Zlasti gg. koncipijenti dobivajo že med 3000—5000 Din plače, nekateri starejši pis. ravnatelji z boljšo kvalifikacijo so dosegli 3500 Din mesečno. Tudi pri strojepiskah imamo beležiti več napredovanj, tako, da so nekatere pridne in v vsakem oziru dobro kvalificirane strojepiske dosegle že mesečnih 2000 Din. Konstatirati pa moramo tudi izjeme, da se znajdejo po pisarnah uradnice, ki so vslužbene v tej stroki že 4 in več let, pa se še do danes niso priučile stenografiji in tudi nimajo zadostnega znanja v vsakdanjem uradovanju. Dosegle so sicer tudi te uradnice — večina jih je neorganiziranih — plače do 1500 Din in to avtomatično s pomočjo in na račun njenih dobro kvalificiranih tovarišic in vsled društvenega delovanja na splošno.

Da obdržimo dosedanje plače in se vzdržimo na doseženi stopnji upoštevanja, moramo se držati točnosti uradnih ur, iste v polnem 7 urniku z delom izpolniti, se s strokovnim znanjem izpopolnjevati in ne odpraviti dodeljenega dela na rame sotovariša ali kolegince. Ako bomo točno izpolnjevali pisarniške dolžnosti, bodo naši protesti proti podaljšanju sedaj veljavnega 7 urnika upravičeni. Ako se bomo znali uspešno braniti nastavljanju penzionistov in prevelikemu številu začetnikov, zlasti nesposobnežev po odvetniških in notarskih pisarnah in bode dosedanje uradništvo v vsakem oziru na svojem mestu, potem se nam tudi ni bati znižanja plač, dokler v to ne bodo podani predpogoji v preureditvi odvetniške tarife in splošnemu padanju cen.

D. Dohodki Odvetniške pisarne.

Od pričetka 1. novembra 1921	Din 25937-52
izdatki za isti čas	22930-62
preostanek	Din 3006-90

Sedaj si oglejmo naročnike Odvetniške pisarne.

Mariborskih rednih in podpornih članov je	85
od teh plačuje Odvetniško pisarno	73
Celjanov se je prijavilo	10
od ptujske skupine	8
zunanji naročniki — tovariši	8
in zunanji odvetniki in notarji	24
Prispevali so tedaj v minulem društvenem letu na naročnini mariborski redni in podporni člani	4540
Celjani z zaostalo naročnino 162 in 48	210
zunanji naročniki	1679
Skupaj	6429

Ker se list tiska v 300 do 350 izvodih, razpošilja se skoro polovica takim tovarišem, pa tudi drugim, ki ga ne plačujejo. Mnogo izvodov lista pa razpošljemo brezplačno raznim sodiščem, korporacijam, organizacijam in nekaterim uredništvom tudi v zameno za strokovne liste.

Dovolite mi, da dodam svojemu poročilu nekoliko besedi.

Iz zgorajšnjega poročila ste razvideli, da je denarno stanje našega društva ugodno. Bilo bi pa stanje društvene blagajne in zlasti tiskovnega fonda veliko ugodnejše, ako bi vsi člani oz. članice storili napram društveni blagajni, predvsem pa napram društvenem glasilu svojo člansko dolžnost. Na vsakem občnem zboru in žalibog tudi pri današnjem svojem poročilu moram grajati pri naših tovariših in tovarišicah pomanjkanje čuta skupnosti in stanovskih dolžnosti, kar velja predvsem za zunanje člane. In vendar leži moč stanu v solidarnosti in stanovski zavednosti njegovih članov. Kjerkoli so bili delojemalci dobro organizirani, so dosegli za svoj dobrobit uspehe. V nasprotnem slučaju so bili napram vedno in v vsakem stanu trdno združenim delojemalcem brez moči in odvisni od njih dobre volje.

Kako naziranje vlada pri nekaterih naših članih o potrebi trdnih stanovskih organizacij, dokazuje sledeči dogodek, o katerem bi sicer ne govoril, da ni preveč značilen, pa tudi žalosten za mišljenje pojedinih naših tovarišev. Neka naša bivša članica — upam, da je edina — mi je, ko sem prišel pobirat mesečnino za drugi mesec — bila je namreč le en mesec včlanjena pri društvu — izjavila, da izstopa iz društva, ker je delovanje istega naperjeno proti gospodom šefom. Mislim, in tega mnenja ste gotovo vsi, da o taki abotni izjavi sploh ne gre dalje zgubljati besed, zlasti, ker je bila očitno suflirana od druge izvestne strani. Dotični tovarišici in njenemu suflerju bi samo svetovali, naj si najprvo ogleda naša društvena pravila in šele potem povsne do take trditve, ki lahko društvu samo škoduje. Povdarjam samo eno: cilj našega društva je predvsem, priboriti in zasigurati svojim članom čim ugodnejšo materijelno pozicijo v življenju, čuvati njegov ugled in mu stati v slučaju potrebe s moralčno in materijelno silo organizacije ob strani.

Kdor najde v tem kako sovražno stališče napram našim šefom, temu pač ni pomoči in naj nosi v bodoče posledice takega naziranja sam. Pa kakor sem že zgoraj omenil, mislim, da je to edini pojav med našim članstvom, ki pljuva v svojo lastno skledo. Vas pa cenjeni navzoči, pozivam, da se še trdneje oklepete našega društva, da po svojih močeh podpirate in skušate še ostale neorganizirane tovariše in tovarišice privedi v našo sredo, da bode društvo še jače in tako lažje zastopalo in branilo naše interese. S to željo zaključujem svoje poročilo.

Tov. Gilčvert se v prisrčnih besedah zahvali blagajniku tov. Moškoni za njegovo točno in razveseljivo poročilo. Da je blagajniško poročilo tako ugodno, gre pač prva za

sluga tov. blagajniku, ki je od ustanovitve društva leta 1919 do danes marljivo in energično pobiral članarino in naročnino. Ako bi on v prvih dnevih vsakega meseca sam, deloma s pomočnico ne obiskal vsakega posameznega člana ter zbranih svot sproti ne nalagal v Posojilnico, bi bilo blagajniško stanje vsa ta leta mnogo manj ugodno. Po sedmih letih društvenega obstoja imamo premoženja v gotovini 33.394 Din 81 p. To je zelo razveseljivo dejstvo zlasti, ako se upoštva, da nas je ves čas le mali krog rednih in podpornih članov, ki točno vsa leta oddajamo društvene prispevke.

Vkljub temu, da smo od 1. novembra 1921 izdajali tudi lastno glasilo, ki nas je dosedaj stalo 22.930 Din 62 p, in katerega smo skoro sami Mariborčani vzdrževali, še je preostala lepa svota 33.394 Din 81 p. Imeli pa smo vsa ta leta tudi druge društvene izdatke in tudi podpore smo delili v najnujnejših slučajih.

Iz gornjega poročila razvidite, da smo preteklo leto izdali na brezposelnih podporah (glej »Izdatki« e)	1245 Din
pogreb g. Cilenška in podpora vdovi g)	3086 Din
pogreb g. Fritza in podpora vdovi h)	2759 Din
skupaj torej	7090 Din

To je čisto lepa vsota za majhen broj naših članov. Ako bi bili vsi tovariši in tovarišice po mariborski oblasti (ali pa po celi Sloveniji) organizirani ter bi redno plačevali in ako bi ne manjkalo nikak odvetnik in notar v društvu kot podporni član, ki se zaveda svojih socialnih dolžnosti, potem bi lahko danes naše društvo izkazalo dvakrat in trikrat tako visoko imovino.

Izrekam še enkrat tov. blagajniku mojo osebno in društveno zahvalo za dosedanjo plodonostno delovanje. Zahvaljujem se pa prav tople tudi vsem cenj. rednim in podpornim članom ter naročnikom »Odvetniške pisarne«, da so ostali zvesti društvu ter s svojo discipliniranostjo omogočili, da danes pretresamo tako razveseljive številke v blagajniškem poročilu. Vabim vse neorganizirance na pristop. One odvetnike in notarje, ki še niso naši podporni člani, pa prosim, da čim prej pristopijo ter nam pomagajo pri delu za povzdigo uradništva v izobraževalnem in gmotnem oziru.

Na to prečita predsednik pismeno poročilo nadzorstva, sestavljeno on nenavzočega nadzornika Janko L o r b e r j a ter da na glasovanje gornja tri društvena poročila in še posebno nadzorstveno poročilo. Vsa poročila so bila soglasno odobrena ter na predlog tov. Martina P l a n i n š e k p p d a n blagajniku in vsem odbornikom absolutorij.

V soglasju z vsemi zborovalci se čitanje zapisnika o lanskem V. občnem zboru opusti, ker je isto že itak vsak sam lahko prečital. Predsednik da isto na glasovanje ter se zapisnik soglasno odobri v celoti, kakor je bil priobčen v »Odvetniški pisarni« št. 4—8. ex 1925.

ad. 3.

Predsednik prečita brzojav predsednika ptujske skupine Janko L i k a r j a ter v njegovem imenu poroča o delovanju ptujske skupine, kakor je to razvidno iz poročila občnega zbora 1. maja 1926. Pristavi, da so bili delegati našega društva dne 1. maja od ptujskih kolegov in koleginj prav prisrčno sprejeti in so jih pri odhodu ptujski zborovalci skoro vsi spremljali na vlak. Izreče jim zahvalo, čemur zborovalci pritrdijo.

ad. 4.

Predsednik tiskovnega odseka, tov. Gilčvert, referira k tej točki, na kar se po kratki debati sklene, da društvo tudi v bodočem letu izdaja »Odvetniško pisarno« in sicer v predsednikih ter v takem obsegu, kakor ga bodo društvene razmere omogočale. Izreče se splošna želja, naj si glasilo naroči vsak tovariš po deželi, da bode vsaj nekoliko informiran o gibanju naše stroke. Celjsko bratsko društvo se naproša, da naroči glasilo za svoje članstvo ter tozadevno članarino ono pobira

in nam skupno pošilja. Ravno tako se naprosi predsednik Zveze društev zasebnih nameščencev v Ljubljani, tov. U r b a n č i č, da on razdeli vsakokrat za Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Ljubljani njemu poslanih 30 izvodov »Odvetniške pisarne« ter poskrbi za naročnino in jo shrani, katero bude naše društvo obračunalo na naročnini za »Organizatorja.«

ad. 5.

Po kratkem odmoru so sledile

VOLITVE.

Predsednik Gilčvert želi, naj bi se volitve (tudi predsednika) vršile po listkih, da ne bode v volilni svobodi in mišljenju nikdo oviran. Na ta način bomo izvolili odbor, ki ga bodo ustvarili glasovi posameznikov in se ne bode mogel nskodo pritoževati, da je bil majoriziran. Za svojo osebo želi, da ga ne bi več volili kot predsednika. Mogoče sem ravno jaz kriv, da par mariborskih odvetnikov noče pristopiti k društvu kot podporniki. Vsled par posredovalnih slučajev (n. pr. Fritz, nastop proti penzionistom, nekaj člankov v našem glasilu in enako) sem postal pri nekaterih »trn v peti«. Neki prizadeti odvetnik se je izrazil: »dokler bo Gilčvert predsednik, ne pristopim.« Za svojo osebo sem sicer prepričan, da bi dotičnik k društvu sploh ne pristopil, če ne vem od kod predsednika dobite. Je pač težko. Dvema Bogovoma služiti je umetnost, ki je jaz ne umem.

Vem pa, da se interesi delodajalcev in delojemalcev morajo križati, ker v razrednem boju od obeh strank pri najboljši volji ni mogoče izogniti. To pa še ne bi smel biti nikak povod, da se prizadeti tudi osebno sovražijo. **Društveni predsednik mora zagovarjati interese društva in posameznih članov. Za to je izvoljen.** Težka je ta naloga, ker se navadno ostale odbornike tozadevno obide in zvali vso »takozvano krivdo« in odgovornost na predsednika. Morda sem bil v mojem življenju pregoreč, da sem neustrašeno sprejel vse na svoje rame. Toda tega mi ni žal.

Lansko leto sem zaključil 30-letnico službovanja po odvetniških pisarnah. S to dobo poteka tudi 30-letnica mojega društvenega udejstvovanja za naš sloj. Od leta 1908 sem bil predsednik Goriškega stanovskega društva in od leta 1919 našega. V tem času smo skupno s požrtvovalnimi kolegi za povzdigo našega stanu mnogo storili, a doživeli smo tudi marsikatero razočaranje. Čas je, da izprežem.

Leta 1919 ob ustanovitvi našega društva si je vodstvo zamislilo delovanje na široki podlagi. Predvsem bi moralo pristopiti vse uradništvo po odvetniških in notarskih pisarnah iz cele Slovenije in bi nas na ta način bilo nad 500 članov.

Ako bi si v tem času po Hrvatski in Srbiji našli tovariši še ne ustanovili lastnega društva, lahko bi tudi oni začasno pristopili k nam.

Za to imajo naša pravila označen obseg za celo kraljevino SHS. Ostali pa smo res v »ožjem krogu«, skoro sami Mariborčani s sosednim Ptujem.

Celjsko bratsko društvo pokaže sicer od časa do časa iniciativnost, ter razširi par svetlih isker, toda temu sledi zopet uspavanje. Razmaha pač ni, kakor si ga vsi želimo. V Ljubljani smo kornaj oživeli novo stanovsko društvo, ki je obetalo preporeč stanovskega gibanja po ljubljanski oblasti; toda po prvih porodnih kretanjah je že zaspalo. Vsi napori, da se to društvo oživi k življenju, so ostali brezplodni.

In vendar je organizacija po mojem mnenju v naših vrstah prav lahko izvedljiva, ako smo količkaj zavedni, na vsak način **pa moremo biti poslušni in disciplinirani.**

Ni treba ničesar druzega, kakor, da se vsak uradnik, oz. uradnica takoj ob vstopu v službo vpiše kot član v pristojno stanovsko društvo ter redno plačuje članarino. Odbori društev naj storijo svojo dolžnost. Blagajniki zlasti naj redno pobirajo

prispevke in vodijo evidenco. Na prav enostaven način bi bilo po Sloveniji v treh društvi organizirati do 500 rednih članov. Gg. odvetniki, notariji in koncipijenti pa naj pristopijo kot podporni člani in naročniki »Odvetniške pisarne.« Tozadevne mesečne prispevke 9 Din lahko plačajo in s tem pokažejo naklonjenost svojemu uradništvu. Društva pa s temi prispevki vršijo socialno in človekoljubno dolžnost, da priskočijo za prvo silo na pomoč brezposelnim in v slučaju smrti svojcem svojih članov. Pa tudi društveno glasilo bi postalo s 500 naročniki lahko pravo stanovsko glasilo, ki bi si tudi v socialno-kulturnem pogledu zamoglo pridobiti ugled in upoštevanje.

Vse to bodo naloge bodočega odbora.

Tov. Martin P l a n i n š e k je na to povzel besedo ter omenjal, da je društvo pod dosedanjim vodstvom skušalo doseči začrtane cilje in je mnogo storilo za povzdigo našega materijelnega stališča in nam skušalo priboriti tudi ugled. Ako ni vsega doseglo, ni naša krivda, ampak je iskati vzroka v brezbriznosti naših tovarišev po drugod. Ker se je dosedanji predsednik za društvo dosedaj mnogo trudil, ker je star praktikus in je bil sporazumno z vsemi stanovskimi društvi izvoljen v Delavsko zbornico in Pokojninski zavod ter tudi v Zvezo, predlaga, da se ga z vzklikom izvoli kot predsednika tudi za bodoče leto.

Na to je bil tov. Gilčvert soglasno izvoljen za predsednika.

Tov. Štefan K a m e n š e k predlaga, naj se nadaljni odborniki volijo po listkih.

Po listkih je bil na to izvoljen ter pri I. seji konstituiran sledeči odbor:

Podpredsednik: Martin P l a n i n š e k, pis. ravnatelj.

Tajnik: Štefan M e d v e d, pis. ravnatelj.

Blagajnik: Franjo M o š k o n, pis. ravnatelj.

Odborniki: Alojzij H r a š o v e c, pis. ravnatelj, H o s c h i t z Karol, pis. ravnatelj, J a n č a r Ciril, not. ravnatelj.

Namestniki: K o t n i k Anica, strojepiska, R a u t a r Mici, strojepiska in K e ž m a n Franjo, odv. uradnik.

Nadzorstvo: J e z o v š e k Vladimir, not. kandidat, in M l a k a r Lija, strojepiska.

ad. 6.

Protestno zborovanje proti podaljšanju osemurnega delavnika pri trgovskih nastavljenclh. Tozadevno je referiral tov. Gilčvert prilično tako, kot na protestnem zborovanju 1. maja 1926 v Ptuju, kar je bilo itak v časopisih že objavljeno. Obrazložil je pomen, da moramo biti v tem vprašanju solidarni s trg. nameščenci in ostalim priv. uradništvom. Orisal je v glavnih potezah tozadevno protestno zborovanje vseh treh mariborskih organizacij, ki se je vršilo 6. maja 1926 in na katerem so bile sprejete ostre resolucije, kakor jih je objavil »Tabor« od 8. maja 1926. Zborovalci so se izjavili tozadevno solidarni z trg. nameščenci ter sklenili, kakor navedeno ad 4. resolucije na uvodnem mestu.

Na to so bile prečitane in soglasno sprejete resolucije od 1.—5., kakor so objavljene na prvi strani predležeče »Odvetniške pisarne.«

Na predlog kand. J e z o v š e k a, tov. M a č e k a in H o s c h i t z a se slednjič soglasno sklene, da priredi društvo društveni izlet v nedeljo, dne 16. maja 1926 v R o g a š k o S l a t i n o, kamor se povabi tudi Celjsko bratsko društvo in našo ptujsko skupino. Udeležbo je takoj priglasilo 14 članov in članic.

Na to je predsednik zaključil zborovanje, ki se je vršilo dostojno v tovariški slogi.

Maribor, dne 9. maja 1926.

Tajnik:
Štefan Medved.Predsednik:
Dragotin Gilčvert.Blagajnik:
Franjo Moškon.

Raznoterosti.

Princ odvetnik. Stan angleških advokatov se je meseca maja 1926 pomnožil za odličnega člana, ki ni nihče drugi, kot tretji sin angleškega kralja in kraljice. Princ Henrik je bil namreč ta dan zabeležen v imenik advokatov. Kakor pri princih običajno, je tudi on odlično prestal vse hude izpite in izročil judicijelno disertacijo, kakor jo določa angleški zakon za vsacega, ki hoče izvrševati samostojno advokatsko prakso. Angleška, ki je urejena na demokratični način, vodi register po abecednem redu. Vsi kandidati se vpišejo po vrsti in tako je prišel Princ Henrik v spisek odvetniške zbornice pod priimkom Windsor ter je torej bolj na koncu. Bil je tudi k izpitu poklican med zadnjimi in je na stavljeni vprašanja odgovarjal jedrnato. Odprl je samostojno odvetniško pisarno in je sklenil, nastopati pred sodiščem kot branitelj in zagovornik siromašnih slojev, ki nimajo sredstev, da bi plačevali slane pravdarske stroške.

Število odvetnikov v naši državi je znašalo v letu 1925 ravno 2000. Slovenija jih ima 181, poleg tega pa še 46 notarjev. Ljubljana jih šteje 66, Maribor 32, ostalih 93 uraduje po ostalih mestih in trgih Slovenije.

Strojepisje in poraba energije. Pri triminutnem pisanju na stroj potrebuje oseba, ki piše srednje hitro, za to delo 2 kaloriji. Če piše delj časa, postane delo radi utrujenosti težje in manj ekonomično in zato poraba sile večja. Po osemurnem delu znaša poraba toplote 900 kalorij, kar je — preračunano v drugo delo — isto, kakor ako bi dvignili vsako uro 5500 kraf en kilogram en meter visoko. Strojepisje torej nikakor ni lahko delo. Zato je dobro, da vsaj po 2—3 urah za nekaj časa z njim prenehamo.

Dr. Ivo Šorli, znani pisatelj, se je preselil iz Šmarja v Maribor, kjer uraduje kot notar v Slovenski ulici.

Dr. Avgust Reisman je položil pri viš. dež. sodišču v Ljubljani odvetniški izpit ter otvoril odvetniško pisarno v Mariboru, Gregorčičeva ulica šte. 22.

Dr. Anton Novačan, znani pisatelj in politik, se je povrnil iz Varšave ter vstopil kot odvetniški kandidat v pisarno Dr. Vekoslava Kukovec, odvetnika v Mariboru.

Juro Detiček je imenovan za notarja na Vranskem.

Ustanovitvena taksa zasebnih nameščencev. Delavska zbornica poroča: Ker so prihajala na Delavsko zbornico vprašanja glede nastanitvene takse zaseb. nameščencev, se je obrnila na finančno delegacijo v Ljubljani ter prejela od nje sledeče pojasnilo: Pristojbini po tar. post. v zvezi z § 16 zakona z dne 9. februarja 1850 drž. zak. šte. 50, odnosno z dne 13. decembra 1862 drž. zak. šte. 89 podlegajo načelom vse odmen-ske službene pogodbe, ako so polistinjene. Vendar za polistinjeno ni potrebna formalna pismena pogodba. Za pristojbinsko obveznost zadostuje tudi enostranska pravna listina (nastanitveni dekret, volilni protokol). Čeravno je podpisana le od službodajalca. Kjer službena pogodba sploh ni polistinjena, se-

veda tudi ni pristojbinske dolžnosti. Glede trgovskih nameščencev pa določa § 6 zakona o trgovskih pomočnikih z dne 16. januarja 1910 drž. zak. šte. 20, da pismene zabeležke, ki jih daje službodajalec službojemalcu po sklenjeni ustni pogodbi o njegovih pravicah in dolžnostih iz službene pogodbe, če niso podpisane, ne tvorijo pristojbini podvrženega polistinjena pogodbe. Kjer pa so te zabeležke podpisane, ali kjer sklenejo trgovski nameščenci s službodajalcem pismeno službeno pogodbo, morajo seveda plačati pristojbino po t. p. 40 cit. zakona. Ali je namestitev začasna ali stalna, je za pristojbinsko dolžnost brez pomena, temveč vpliva le na odmerno podlago v smislu § 16 cit. zakona.

Delovni čas in kontrolne knjige v državnih uradih. Beograd, 23. julija 1926. Ministrski predsednik je poslal pismo, v katerem opozarja, da je v členu 264 finančnega zakona za leto 1926/27 določeno v državnih uradih sedemurno delo. To se je zgodilo, pravi Uzunović, z ozirom na znano dejstvo, da je v mnogih državnih uradih zelo mnogo nedovršenih poslov in da se ti posli ne končujejo pravočasno in v prepričanju, da se bo čas sedmih ur izpolnil z najmarljivejšim in najintenzivnejšim neumornim in neprekinjenim delom. Da bi se to v resnici zgodilo, naroča ministrski predsednik, da morajo vsi državni uslužbenci po vsej državi od najnižjega in najvišjega prihajati v službo in odhajati iz službe točno v določenem času, za katerega označuje kot najprimernejši čas poletni od 8. do 12. ure dopoldne ter od 3. do 6. ure popoldne. Dopustiti se ne sme nobeno zakasnjeno, razen v slučajih izredne potrebe po oceni pristojnega šefa, ki je osebno odgovoren. Ministrski predsednik priporoča ministrom, naj v svojem delokrogu ukrenejo potrebno za izdajo naštrojže tožadevne odredbe. Kot ukrepe, primerne v to svrhu, priporoča uvedbo kontrolnih knjig v svrhu vpisovanja uslužbencev pri dohodu na delo in pri odhodu iz službe, nadalje uvedbe kontrolnih knjig o izvršenem delu tekom sedemurne pisarniške službe. Ministrski predsednik poziva ministre, naj o vseh svojih tožadevnih ukrepih obveste predsedstvo ministrskega sveta. Da bi podvzeti ukrepi imeli uspeh, naroča, naj se prvi slučajji prestopkov takoj najstrožje kaznujejo, ter se poskrbi, da ostanejo v državni službi samo oni uslužbenci, ki so neobhodno potrebni, delavni in sposobni. Ministrstva naj o težkočah, na katere bi v tem oziru naletela, obveste predsedstvo ministrskega sveta, da se pravočasno odpravijo. V svojem pismu naglašja min. predsednik, da se bo na ta način ustvarila možnost za znatno reduciranje državnih uslužbencev, ki je v interesu varčevanja potrebno in ki bo po splošni kontroli nad sposobnostjo in delom državnih uslužbencev zadelo predvsem nedelavne, nesposobne in za državno službo neprimerne uslužbence. Razen tega opozarja na določbo četrtega odstavka člena 264 finančnega zakona, po katerem mora vsak minister na leto največ do 60 dni odrediti, da se podaljša delovni čas za eno ali 2 uri na dan ter prosi, naj ministri to zakonito pooblastilo v interesu hitrega reševanja državnih poslov izkoristijo v polni meri.

Vsebina: 1. Resolucije občnih zborov v Ptujju in v Mariboru. — 2. Jubilej Odvetniške zbornice za Slovenijo. — 3. Naša organizacija in brezposelne podpore. — 4. Pokojninsko zavarovanje. — 5. Slika Valentina Urbančiča. — 6. Občni zbor v Mariboru. — 7. Raznoterosti.

Tiskar: Mariborska tiskarna, predstavnik: Stanko Detela, ravnatelj. Urednik: Franjo Moškon, pisarnovodja. Izdajatelj: Društvo odvetniških in notarskih uradnikov v Mariboru, predstavnik: Dragotin Gilčvert, ravnatelj. Vsi v Mariboru.